75STE JAARGANG NO. 9744 VRIJDAG 14 FEBRUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Statius, de „Gouden Rots" heeft vandaag een hoge gast

Prinses Beatrix liet in Hellsgate op Saba alle bergbeklimmers achter zich

St. Eustatius. — Nadat Prinses Beatrix gistermiddag te ongeveer half vijf afscheid genomen had van Saba en naar St. Maarten was teruggekeerd waar zij in het Little Bay Hotel logeerde, vertrok zij hedenmorgen om tien uur met de „Van Speyk" naar St. Eustatius, waar zij te half een arriveerde. Het waren de wnd. Administrateur van het eiland de heer C. C. Buncamper en de gedeputeerden V.A. Lopes en L. E. Sadler, die haar op de rede namens de bevolking verwelkomden.

Statius is van een totaal andere structuur dan Saba en heeft ook een totaal andere historie. Eens werd het immers „De Gouden Rots" genoemd en was er langs de baai, waar Prinses Beatrix aan land ging, een kade met vele volgepropte pakhuizen. Er is van die gouden tijd niet veel meer over, want nadat Statius jarenlang het centrum was geweest van de smokkelhandel naar de opstandige Amerikanen, die zich vrijvochten van de Engelse overheersing, kwam de kwade dag, dat een Engelse vloot er landde, het eiland veroverde en alles wat er was, zo grondig vernielde, dat het deze slag nooit meer te boven kwam.

Nu is Statius niet veel meer dan een herinnering, een klein eiland, waarvan de jongemannen zijn gevlucht om elders een levensbestaan te vinden en waarvan de paar honderd bewoners in feite van de bedeling leven. Maar Statius is mooi en de mensen, die er wonen, hebben een onweerstaanbare charme, misschien alleen maar omdat zij zo goed de kunst verstaan zonder zich druk te maken van het leven te genieten. Men moet er een feest, zoals het bezoek van H.K.H. Prinses Beatrix, hebben meegemaakt om te begrijpen hoe spontaan en gelukkig men kan zijn, ook al zijn de economische omstandigheden bepaald verre van rooskleurig.

St Eustatius is het eiland van de steelbands. Boze tongen beweren, dat de band, die de reis naar Nederland maakte, beslist niet de beste is en het moet gezegd worden, dat de band die speelde tijdens het bezoek van Prinses Beatrix vandaag tot de besten behoort, die men zich kan indenken. Het Wilhelmus gespeeld door een steelband was zeer origineel.

In de hoofdplaats Oranjestad is de belangrijkste bezienswaardigheid de ruïne van Fort Oranje; eertijds gebouwd om de pakhuizen te beschermen. Dat een jonge telg van het geslacht Oranje vandaag met grote aandacht de plaquette las, die in het Fort op last van president Roosevelt is aangebracht, ter herdenking van het feit, dat de kanonnen van dit fort voort het eerst de vlag van de jonge Amerikaanse republiek hadden begroet, bewees, dat onder voorspoed of tegenspoed de band tussen Oranje en Statius onverbrekelijk is.

Aanstonds na de eerste ontvangst op de rede begaf Prinses Beatrix zich naar het Administrateurshuis, waar een meisje haar een bouquet bloemen aanbood. De Administrateur stelde vervolgens de leden van de Commissie van Ontvangst aan de hoge bezoekster voor. Het waren de heren Ch. A. Woodley en J. H. Hooker, beiden leden van de Eilandsraad; J. van Bochove, gouvernementsgeneeskunde; Th. Exter, leraar van de Methodisten Gemeente; P. A. v.d. Heuvel, hoofd der school, en T. S. Bates, leraar van de Methodisten Gemeente.

Bij het betreden van het Administrateurshuis werd de Prinses door mevr. Buncamper begroet.

De Administrateur richtte zich hierna met een kort woord van welkom tot de hoge bezoekster.

Nadat een heildronk was uitgebracht, werd het Wilhelmus ten gehore gebracht. Het was de oudste gedeputeerde van het eiland, de heer V. A. Lopes, die de Prinses vervolgens namens de Statiaanse bevolking een geschenk aanbood.

Hierna begaf de Prinses zich naar buiten op de galerij van de Administrateurswoning en nam zij een aanhulde van de schoolkinderen, die voor het huis verzameld waren, in ontvangst.

Gistermiddag maakte de Prinses op Saba kennis met de leden van de Ontvangstcommissie. Dit waren: L. H. Donker, J. W. Johnson en E. A. Johnson leden van de Eilandsraad; pater J. J. L. de Barbanson, Y. G. Allen, Anglicaanse geestelijke; J. H. Hassell, plv. rechter; J. F. Ferwerda, gouvernementsgeneeskundige en H. van Scheepen, hoofd der school.

In de namiddag werd een rondrit over het eiland gemaakt. Te Windwarside en Hellsgate stapte de Prinses uit de jeep en wandelde door deze dorpjes, waar de bevolking haar een vriendelijke ontvangst bereidde. De Prinses leverde hierbij een sportieve prestatie, die waarschijnlijk lange tijd onderwerp van gesprek op Saba zal blijven. Zowel in Windwardside als in Hellsgate — beide plaatsen, die gebouwd zijn op berghellingen — maakte zij namelijk een lange wandeling in een tempo, dat voor velen, die haar op deze tocht vergezelden, te machtig was. Druk babbelend met de heer Buncamper, stapte de Prinses met ferme tred voort zonder enig acht te slaan op afgebakende routes, tot groot enthousiasme van de bewoners.

In de Administrateurswoning te The Bottom werden de Prinses, haar gevolg en die haar begeleidden, verversingen aangeboden. De oudste gedeputeerde van het eiland, de heer Anslijn, bood de Prinses een aandenken aan in de vorm van Sabaans kantwerk.

Vervolgens nam Prinses Beatrix, staande op het balkon van de Administratieurswoning, een defilé van de bevolking en de schoolkinderen af.

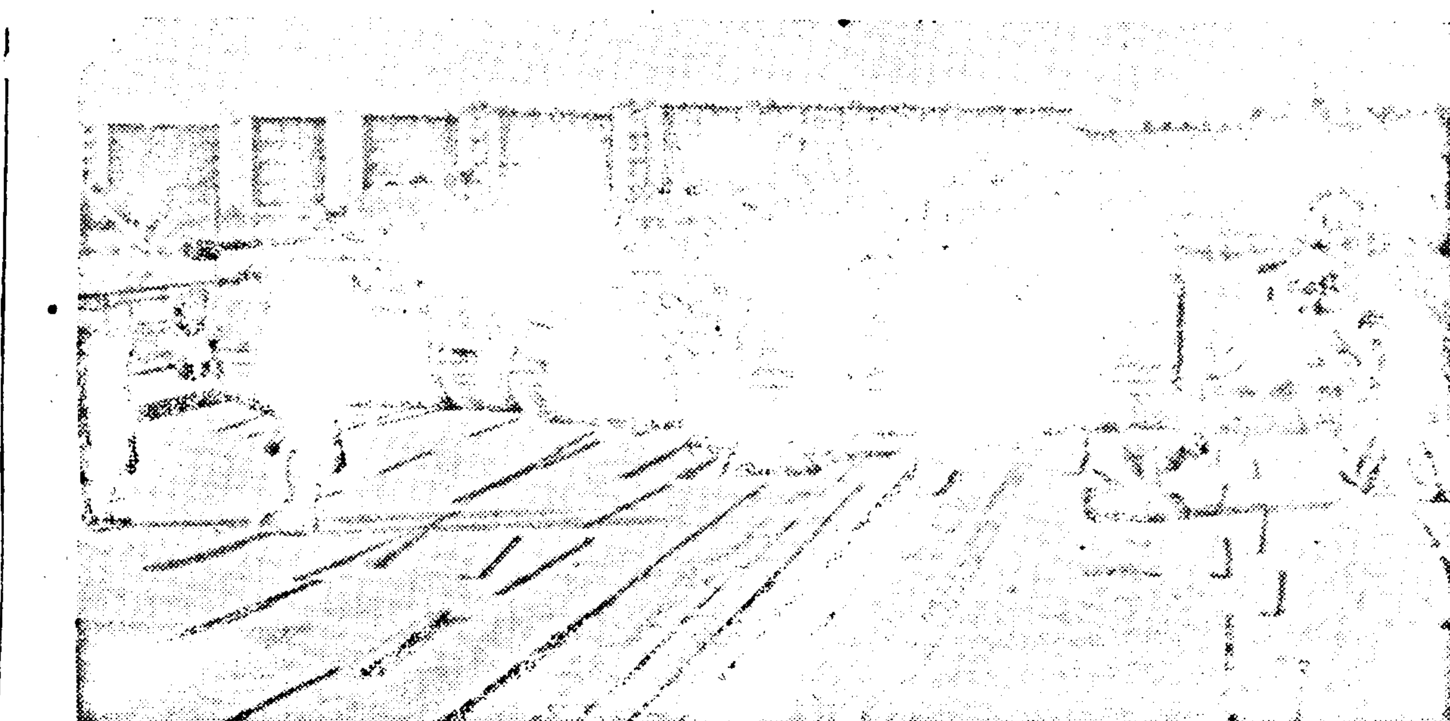
Te vier uur begaf de Prinses zich naar de landingsplaats aan de Fortbaai en vertrok weer naar St Maarten, waar zij ongeveer twee uur later arriveerde en zich naar Hotel Little Bay begaf om er te overnachten.

Sumatra wacht op verstrijken van ultimatum

Djakarta. — De „Bantengraad" heeft in Midden Sumatra de „staat van oorlog" afgekondigd, aldus radio Padang, die ook bekend maakte, dat alle officieren en minderen in Midden Sumatra hun trouw hebben betuigd aan overste Hussein, die door generaal Nasution is ontslagen.

De revolutionaire „Garuda-raad" in Zuid Sumatra heeft vandaag eveneens het aftreden geëist van het kabinet Djuanda. De Indonesische regering heeft alle staats- en particuliere bankinstellingen opdracht gegeven, al hun financiële transacties met midden-Sumatra „voorlopig" te staken.

Overste Sumual zeide vandaag te Manilla „Wij kunnen verwachten, dat zaterdag een revolutionaire regering zal worden afgekondigd als ons ultimatum wordt verworpen. Wij zullen een vrije Indonesische republiek vormen, met Bulit Tinggi als onze hoofdstad. Als de revolutionaire regering het bewind zal hebben overgenomen, zal zij in Indonesië de communistische partij buiten de wet stellen".

Belastingproeven op de Blijdorpbruggen over het Schiekanaal, de uitvalsweg van Rotterdam naar Den Haag. Voor deze proeven heeft men drie Centurion-tanks van elk 50 ton geleend om op 3500 plaatsen metingen te verrichten. Op de foto de drie tanks, die samen 150 ton wegen, tijden; metingen op de brug.

Eerste Kamer over begroting Zaken Overzee

Rijksregeling inzake toelating en uitzetting dringend nodig

Nadere precisering taak koninkrijksorganen gewenst

Den Haag. — Aan het voorlopig verslag van de Eerste Kamercommissie inzake de begroting van zaken overzee wordt het volgende ontleend: Zeer vele leden verklaarden, dat zij zich ook dit jaar bij de behandeling van dit hoofdstuk die beperkingen wilden opleggen, welke de zelfstandigheid van de delen van ons koninkrijk in Amerika eist. Velen hunner spraken in dit verband wel de hoop uit, dat de minister van Staten-Generaal volledig en tijdig zal inlichten over de vele zaken, welke met de ontwikkeling van deze rijksdelen samenhangen.

Tal van leden verklaarden met grote instemming kennis te hebben genomen van het bezoek van prinses Beatrix aan Suriname en de Ned. Antillen.

Verscheidene leden meenden, dat **de naleving van het statuut voorlopig nog herhaaldelijk de behoefte zal doen gevoelen aan nadere precisering van de taak en de positie van de verschillende organen en functionarissen.**

Vele andere leden stelden er prijs op als hun opvatting te kennen te geven, dat de goede verstandhouding tussen de drie autonome delen van het koninkrijk het beste gediend zou worden, door het zoveel mogelijk onderhouden van persoonlijk contact tussen regeringspersonen en leden van de volksvertegenwoordigingen der drie rijksdelen.

Door het zoveel mogelijk onderhouden van persoonlijk contact tussen regeringspersonen en leden van de volksvertegenwoordigingen der drie rijksdleen.

En door voortdurend te streven naar het in praktijk brengen van artikel 36 van het Statuut (inzake onderlinge hulp en bijstand).

Enkele leden merkten op, dat het Statuut sporen van een koloniaal karakter draagt.

Sommige leden waren daarentegen van oordeel, dat met de aanvaarding van het Statuut nog niet was bereikt hetgeen daarbij werd beoogd en dat de verhoudingen tussen de rijksdelen nog niet dusdanig waren als zij behoorden te zijn. Ook zij dachten daarbij aan de voorgenomen uitwijzing van de journalist de Wit.

Deze leden wilden voorts met nadruk vooropstellen, dat zij de verontwaardiging van de Antilliaanse regering over het geschrijf van de journalist de Wit alleszins begrijpelijk achtten.

Zij achtten echter als onjuist hier een grond tot uitwijzing te zien. H.i. zou een strafvervolging, indien daartoe althans termen aanwezig werden geacht, beter op haar plaats zijn geweest. Naar deze leden meenden te weten, lag de oorzaak van de moeilijkheden te dezen echter dieper. Huns erachtens waren de bevoegdheden van de procureur-generaal in het gedding.

Deze leden hadden de indruk gekregen, dat aan hetgeen artikel 36 beoogt nog wel een en ander ontbrak. In dit verband dachten zij ook aan de mededelingen van de heren van de Wetering en Berkhouwer in de tweede kamer met betrekking tot een interview, die de minister-president van de Nederlandse Antillen te Caracas had toegestaan.

Daarin zou die bewindsman hebben gezegd, dat sedert de inwerkingtreding van het Statuut reeds ongeveer 500 Nederlanders uit het gebied der Antillen waren gezet. Voorts dachten deze leden met betrekking tot artikel 43 van het Statuut, aan het geval van de Wvnd. Gezaghebber, de heer P. Croes. Deze leden meenden, dat vorenbedoelde kwesties, welke H.I. niet bijdroegen tot een goede wijze van uitvoering van het Statuut, op grondige manier dienden te worden opgelost en dat de regering te dezen niet moest trachten zelf tot een oplossing te komen door moeilijkheden te omzeilen. Zij verzochten de minister zijn zienswijze ter zake kenbaar te maken.

Vele leden gaven als hun opvatting te kennen, dat het weinig vruchtbaar is in beschouwingen te treden over kwesties, als de uitwijzing van de journalist De Wit, de zaak Croes e.d., daar het immers wel zeer moeilijk, zo niet onmogelijk moet worden geacht aan de hand van de informaties, waarover men hier ter zake beschikt, tot een werkelijk verantwoorde beoordeling ervan te komen. Doch ook afgezien hiervan, gevoelden zij zich veeleer geroepen om — zoals ook de leden voor hen aan het woord hadden gedaan — er bij de bewindsman op aan te dringen, zijnerszijds met kracht de totstandkoming op korte termijn van een rijksregeling op het stuk van toelating en uitzetting te bevorderen.

Intussen wilden zij zich onthouden van beschouwingen over zaken voor welke nog geen rijksregeling zoals vorenbedoeld is tot stand gekomen, daar in de eerste plaats de eigen Landsregering de verantwoordelijkheid draagt.

Indonesisch consulaat te Paramaribo wordt op 24 februari gesloten . .

Paramaribo. — De pers- en culturele attaché van de Indonesische diplomatieke vertegenwoordiging in Den Haag, de heer Sudjoko Hudynoto, heeft meegedeeld, dat het Indonesische consulaat in Paramaribo op 24 Februari officieel wordt gesloten. Consul Darusman vertrekt dan met zijn gezin naar Djakarta. Vice-consul Surjadi zal op de Indonesische vertegenwoordiging in Den Haag belast worden met aangelegenheden betreffende Suriname. Hij zei de verzekering te hebben gehad van de Surinaamse premier, dat de Indonesische belangen in Suriname op dezelfde wijze als voorheen zullen worden behartigd door de Surinaamse regering.

Washington. — Het Amerikaanse departement van Handel heeft bekend gemaakt, dat het aantal werklozen in de Verenigde Staten in de periode medio december/medio januari met 1.120.000 is gestegen tot 4.494.000.

Stad aan de GAVE in feesttooi

Eeuwfeest te LOURDES met praal en luister geopend

Boodschap van de H. Vader aan de duizenden pelgrims

Lourdes — Bij de grot van Massabielle is het feest begonnen, dat dit jaar de christenheid uit alle windstreken naar Lourdes zal voeren. Het mondiale karakter van het eeuwfeest manifesteert zich nu reeds in de aanwezigheid van pelgrims uit tientallen landen. Tot hen heeft de H. Vader 'n speciale boodschap gericht, die door de bisschop van Tardes en Lourdes, mgr. Théas, werd voorgelezen. Dit was het hoogtepunt van de openingsplechtigheid, die een onafzienbare menigte op het plein vóór de Rozenkranskerk bijwoonde.

„Niet zonder ontroering brengen wij u", zo zegt de Paus, „de gedenkwaardige 11de februari 1958 in herinnering, die door de liturgie der Kerk bezongen wordt met: „Heden is de roemrijke Koningin des Hemels op aarde verschenen. Vandaag heeft zij haar volk woorden van heil en beloften van vrede gebracht". Wilt met ons daarom het loflied van onze dank doen opstijgen voor de troon van de Goddelijke barmhartigheid om zoveel gunsten, die een eeuw lang over de aarde zijn uitgestrooid. Beantwoordt de oproep van Maria door werken van boetvaardigheid en liefde, door hervormingen van personen en groepen, zoals wij hebben aanbevolen. Moge eensgezinde vastbeslotenheid onze harten verheffen en ze voeren tot de trouwen nakoming van de geboden van de Heer.

Moge van alle kanten een smeekbede tot de Heer opstijgen, voor de Kerk, voor haar vrijheid, overal waar zij vervolging lijdt, voor de vrede in de wereld. Laten de zieken het edelmoedige offer van hun lijden en laten de Godgewijde zielen de vrijwillige opoffering van hun aan God toebehorend leven voegen bij dit gebed.

En als onderpand van de vele genaden, die wij in dit Maria-jubeljaar verwachten, schenken wij u van ganser harte onze vaderlijke apostolische zegen".

Toen Lourdes in de vroege morgen van dinsdag ontwaakte, was de stad één grote vlaggenzee. Het nationale blauw, wit en rood mengde zich met de blauw-witte vlaggen van Lourdes en de geelwitte van het Vaticaan. Zij wapperden aan hoge masten op de pleinen, hingen af van de balcons der hotels en uit de vensters van de woningen. In het oude stadsdeel hingen de wimpels dwars over de straten en in talrijke etalages prijkten grote foto's van Bernadette, de H. Maagd en de grot. In deze feesttooi ontving Lourdes, terwijl de ochtendschemer nog tussen de bergen hing, duizenden pelgrims, die des nachts reeds uit hun bergdorpjes vertrokken moesten zijn. Het waren boeren uit de Bigorre, kleine gedrongen typen met de Baskenmuts op de bruingebrande koppen. Met de vaandels van hun dorp trokken zij op naar Lourdes, waar honderd jaar geleden hun voorouders de eerste pelgrims van buiten waren.

Ook de Esplanade en de voorgevels van de drie kerken zijn uitbundig versierd met wimpels, schilden en vaandels. Tegen deze achtergrond droeg mgr. Théas een Pontificale H. Mis op, tijdens welke Kardinaal Gerlier een korte toespraak hield. Twintig aartsbisschoppen en bisschoppen uit verscheidene landen waren hierbij aanwezig.

In het stadscentrum, van het station naar de parochiekerk en vandaar via de Rue de la Grotte naar de Esplanade, werd om half negen alle verkeer stilgelegd om ruimte te maken voor de grote processie, waaraan de inwoners van Lourdes en de pelgrims uit de Bigorre deelnamen. Zingend trokken zij door de straten naar het heiligdom om de Pontificale H. Mis bij te wonen.

Om acht uur begon het hard te regenen, zodat men slechts een optocht van paraplu's zag, die door de straten trok. Over de Esplanade woei een harde wind. Om negen uur begon de loodgrijze lucht echter te breken en nam de regen af; ter te breken en nam de regen af; een kwartier later scheen de zon reeds over de bergen. Vrijwel alle winkels waren op verzoek van de burgemeester gesloten, om het personeel gelegenheid te geven zich bij de pelgrims aan te sluiten. Ook alle scholen hadden vrijaf gegeven en op de grote bouwwerken in de stad lag het werk stil.

Tijdens de H. Mis voerde een Schola van drie seminaries de wisselende gezangen uit. Het parochiële zangkoor en het koor van het heiligdom zongen de vierstemmige „Messe du Centenaire" onder leiding van kanunnik Lesbordes, die deze Mis op het thema van „Regina Coeli", speciaal voor het eeuwfeest componeerde. Gedurende de Offerande zong de menigte het „Magnificat", dat juichend over de Esplanade schalde.

Behalve de officiële bedevaarten uit de Bigorre, Italië en Zuid-Amerika, zijn tienduizenden individuele pelgrims uit vele landen naar Lourdes gekomen. Omdat de meesten niet geregistreerd worden, is hun aantal moeilijk te schatten, maar men gelooft, dat er dinsdag veel meer dan de aanvankelijk verwachte 50.000 waren. Op de Esplanade hoorde men vele talen spreken en tussen de pelgrims bewogen zich honderden religieuzen, priesters zowel als zusters, in allerlei habijten en kappen, die een fleurige noot vormden in de bonte menigte. Afrikaanse en Indische vrouwen droegen hun veelkleurige kleding en honderden vrouwen uit Bretagne, Normandië en andere streken van Frankrijk waren in hun historische klederdrachten aangetreden voor het grote feest.

Piloot maakt „tocht naar de ruimte"

San Antonio. — De 23-jarige Amerikaanse piloot Donald Farrell, is in de school voor de luchtmacht te San Antonio in Texas vertrokken, voor een tocht naar de ruimte. .

Hij maakt deze tocht echter op de grond, het gaat hier nl. om een proef om vast te stellen of mensen onder bepaalde condities kunnen leven. Farrell zal tot zaterdag opgesloten blijven in een stalen kamertje van 1,50 meter bij 90 centimeter onder omstandigheden die, naar men aanneemt, zich zullen voordoen als men een reis door de ruimte maakt.

Te Bratislava in Tsjechoslowakije werden de Europese kampioenschappen kunstrijden gehouden. Onder de vier Nederlandse deelnemers bevinden zich Sjoukje Dijkstra en Joan Haanappel, die respectievelijk als vierde en derde eindigden. Op de foto de twee schaatsrijders tussen de wedstrijden door aan een verwarmend kopje koffie.

CUROM VIERT ZILVEREN JUBILEUM

Mijlpaal bereikt door belangloze arbeid

Willemstad. — De Curom, Curaçao's oudste radiovereniging zal op 20 februari aanstaande 25 jaar bestaan. Onze eerste en gedurende ongeveer twintig jaren enige zender op de Antillen is nog steeds de enige niet-commerciële omroep van onze eilanden.

De mijlpaal thans bereikt, verwekt, gezien de beperkte middelen en de soms zeer afbrekende kritiek, dubbele waardering.

De Curaçaose Radio Vereniging werd op 20 februari 1933 officieel opgericht. Met een 50-Wattzender begonnen, werd deze heel gauw door één van 150 Watt vervangen. Aanvankelijk werd er op de lange golf uitgezonden, waardoor op de Antillen niets kon worden opgevangen, doch de uitzendingen in Holland bijvoorbeeld heel goed doorkwamen. Pas later werd er via de korte golf uitgezonden.

De Curom is heden ten dage gedurende dertien uur per dag in de lucht en haar zender van 10 kilowatt is momenteel de sterkste op de Nederlandse Antillen.

De Curom, die er naar streeft haar programma's steeds op een hoger plan te brengen onderhoudt o.a. samenwerking met Radio Nederland Wereldomroep en met Radio België.

Aan kritiek, die soms zelfs vanuit het buitenland komt, wordt de nodige aandacht besteed en er wordt aan gewerkt om de verschillende groepen luisteraars tevreden te stellen.

Het bestuur van de Curom werkt geheel belangeloos. Vele medewerkenden hebben ook in het verleden zonder enige vergoeding jarenlang voor deze omroepvereniging gearbeid en er zijn nog vele werkers, die zonder enig voordeel hun beste krachten aan de Curom geven.

De financiële toestand is bevredigend en eventuele winsten die gemaakt worden komen ten bate van het bedrijf.

Het ledenaantal bedraagt thans ongeveer 800.

Ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum is er een jubileum-comité gevormd, dat een feestweek heeft georganiseerd, die van 17 tot 23 februari gehouden wordt. Ook werd er een feestnummer uitgegeven, waarvoor behalve Minister-President Jonckheer en Curom-Voorzitter C. G. Grootens nog andere medewerkers hun bijdragen leverden.

Het feest-program drukken wij elders in dit nummer af.

Ruzie met schoonzuster

Willemstad. — Gisterochtend om 10.30 uur kreeg een vrouw ruzie met haar schoonzuster. De schoonzuster liep beten op aan duim en onderarm. De vrouw kreeg een blauw oog. De twee vechtende vrouwen werden door de buren van elkander gescheiden.

Zware aanrijding

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren een zware aanrijding waarvan de schade ƒ 3000.— bedroeg. Deze aanrijding vond plaats op de berg Altena tussen twee personenauto's. Volgens een der bestuurders moest hij naar rechts uitwijken voor een achteropkomend motorrijtuig, dat hem inhaalde. Hierdoor botste hij tegen de stilstaande personenauto met gevolg dat de personenauto, die op de handrem stond, 3 meter naar voren en het trottoir werd opgeduwd.

Op de brug vond er een lichte aanrijding plaats waarvan de schade ƒ 200.— bedroeg.

Programma feestweek Curom-jubileum

Maandag 17 febr.: In de studio feestopnamen uit het buitenland (Radio Nederland, Stem van Amerika, C.B.C. en Radio België).

Dinsdag 18 febr.: Feestavond in Theater Roxy (uit te zenden), medewerking van Curom-artisten, het geheel onder het motto, „Een dag in de Curom-studio".

Woensdag 19 febr.: Bonte avond in de studio met vroegere medewerkenden.

Donderdag 20 febr.: Receptie in Club van Engelen.

Vrijdag 21 febr.: Gehele avond te verzorgen door V.G.K.S. (met finale der familie-competitie).

Zaterdag 22 febr.: Gezellige avond, te organiseren door de huidige medewerkenden, in het gebouw van het C.C.C.

Zondag 23 febr.: Des morgens een pic-nic voor bestuur- en comité-leden en medewerkenden met hun familieleden op Brakkeput Ariba. Des avonds tot besluit van de feestweek een (klassiek) feestconcert in de grote studio onder algemene leiding van de heer Henk Dennert.

Curaçao werd electronische Tor-installatie voor verbinding met New York rijker

Willemstad. — Door de Lands Radio- en Telegraafdienst is op 7 februari jl. een elektronische TOR installatie in bedrijf gesteld voor de verbinding met New York. Aansluiting op andere verbindingen is ook wel mogelijk.

Door deze installatie wordt de Lands Radio- en Telegraafdienst in staat gesteld een huurkanalen dienst met New York te openen.

Deze kanalen kunnen onderverdeeld worden van seinsnelheden van 60 woorden per minuut in 30 of 15 woorden per minuut.

Een van de kanalen is in huur afgestaan aan een van de grote bedrijven alhier.

De opening van een TELEX-dienst met Nederland en de Verenigde Staten van Amerika is in voorbereiding.

Dit apparaat is door Philips, Hilversum en de Nederlandse PTT gebouwd en werd hier door de Philips-technicus de heer M. J. Hoek in samenwerking met de technische dienst van de Lands Radio- en Telegraafdienst geïnstalleerd.

De bestelling werd door tussenkomst van Philips Antillana geplaatst.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — Hieronder volgt de lijst van gevonden voorwerpen gedurende het tijdvak van 3 februari tot en met 9 februari: 1 gouden ring met inscriptie „M.B."; 9/10 lot landsloterij trekking dd. 13—2—'58; 1 bruine portemonnee inh. een geldsbedrag; 1 zilverkleurige damesarmband; 1 zilverkleurige damesarmband met steentjes; 1 goudkleurige damesarmband met hanger; 1 leesbril met licht gekleurde glazen; 1 gouden armband; 1 goudkleurige damesarmband; 1 goudkleurige damesarmband; 1 goudkleurige ring met inscriptie „C.M." 1 begrafenisboekje t.n.v. **Estrellita J. Servage;** 1 zilverkleurige damesarmband met steentjes; 1 bruine knipportemonnee inh. een geldsbedrag; 1 goudkleurige damespolshorloge; 1 goudkleurige bortspeld „Mother"; 1 parker „21"; 3 sleuteltjes aan een ringetje.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie kamer 5-A.

West-End:
„Something of value" om 7 en 9 uur. n.m.

Cinelandia.
„Istanbul" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
„Strange Intruder" om 7 en 9 uur n.m.

Caribe
Javais sept filles" om 8 uur n.m.

Club J.P.F.
Tentoonstelling tienjarenplan.

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
W. N. G. Broug. Vermeerstraat 5, Negropont tel: 3072
B.g.g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
A. de Jong tel: 2026

Geneeskundige Dienst:
Dr. Blok tel: 4229
b. g. g. tel: 2409

Weekendwacht Suffisantdorp
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A.A.J. Janse kunnen worden opgebeld onder no. 4511.
B. g. nad. inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij.
W. R. Engelsman tel: 2304

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 en 19.00 — 23.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 8.00 — 8.00 W. R. Engelsman tel: 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098: van 1.00 — 7.30 P. Roest tel: 3146

Theater Asiento:
Geen Voorstelling.

Lichte aanvaring

Willemstad. — Bij het binnenlopen hedenochtend om 4.20 uur van de Venezolaanse bark „Dios te Ayude" veroorzaakte deze een kleine aanvaring met een der veerboten van de Havendienst, die aan de Handelskade gemeerd lag. De schade bedroeg ongeveer ƒ 125.—.

Uitslagen Canasta-drive „DE WEST"

Willemstad. — De uitslagen van de gisteravond in club „de West" gehouden Canasta-drive waren als volgt:

1e prijs: de heren van Eer - Exel met 7.865 pt.
2e prijs: de heren Lamoen - Koeyer met 5.165 pt.
3e prijs: echtpaar A. van der Loos met 4.915 pt.
4e prijs: heer van der Loos - mevr. de Man met 4.120 pt.
5e prijs: de heren Durgaram - Penso met 2.880 pt.

Men verzoekt ons mede te delen, dat de eerstvolgende Canasta-drive in bovengenoemde club op 27 februari a.s. gehouden wordt.

Parijs. — De Parijse opera en de opera comique hebben dezer dagen hun voorstellingen moeten afgelasten wegens een staking van het toneelpersoneel, dat een gelijke salariëring wenst als het personeel van de particuliere theaters.

Tunesië brengt Franse luchtaanval in veiligheidsraad

New York. — Tunesië heeft officieel verzocht om een bijeenkomst van de veiligheidsraad ter behandeling van „agressie van Frankrijk tegen Tunesië".

In kringen van de V.N. gaat het gerucht, dat Kranrijk van plan is een klacht bij de veiligheidsraad in te dienen tegen schendingen van de Algerijns-Tunesische grens door gewapende elementen die van Tunesische grondgebied uit tegen de Fransen opereren.

Wij maken onze verbruikers er op attent dat op ZATERDAG 15 FEBR. van 13.30 tot 15.00 uur bij begin CARACASBAAIWEG tot RESTAURANT INTIMO, SEROE LORAWEG, ARCHITECTENWEG, omgeving N.V. KOOYMAN, TIMMERMANSWEG, MONTEURSWEG, eerste helft van de GRANAATAPPELWEG, omgeving KERK JANWE de stroomvoorziening onderbroken zal zijn voor het uitvoeren van noodzakelijke werkzaamheden.

OGEM

Nederlands taak in Nw. Guinea

Uit Kamerdebatten, dagbladartikelen, oproepen en verklaringen blijkt duidelijk, dat er thans in Nederland een discussie gaande is over de toekomstige status van westelijk Nieuw-Guinea. In het algemeen kan een nationale discussie over een zo belangrijke kwestie haar nut hebben. Zij kan de belangstelling prikkelen en inzicht doen ontstaan. Er is echter één aspect dat reden tot bezorgdheid geeft: de te geringe rol die het belang van de Papoea's in deze discussie speelt. Er is met veel ironie gesproken en geschreven over het merkwaardige tijdstip, waarop Nederland zich officieel van zijn „mission sacrée" jegens de Papoe's bewust is geworden. Deze ironie is zeker niet geheel onverdiend. Geen verantwoordelijk mens zal echter durven ontkennen, dat het belang van de Papoea's in deze kwestie even belangrijk is als b.v. de „menselijke verhouding" tussen Nederland en Indonesië Nederlands politieke armslag in de wereld en het gevaar, dat jonge Aziatische staten — blijkbaar nooit anders dan door halsstarrigheid van westelijke zijde — in de armen van het communisme worden gedreven.

Als men nu de scala overziet van „oplossingen", die ons voor het probleem-Nieuw-Guinea aan de hand worden gedaan, dan moet worden vastgesteld, dat het belang van de Papoea's zich in ieder geval heel bepaald tegen één „oplossing" verzet, namelijk tegen de overdracht van de souvereiniteit over westelijk Nieuw-Guinea aan Indonesië. Er is van Indonesische zijde betoogd, dat tientallen artsen en honderden onderwijzers in Indonesië staan te popelen van verlangen om zich over de Papoea's te ontfermen. Dat klinkt prachtig, maar waarom zijn er dan nu al in de oostelijke randgebieden van Indonesië bevolkingsgroepen van 100.000 zielen, die het zonder arts moeten stellen? (In de onder bestuur gebrachte gebieden van westelijk Nieuw-Guinea zal men thans met moeite een bevolkingsgroep van 5.000 zielen kunnen vinden, die niet over een eigen arts beschikt). Waarom is het dan nu al onmogelijk om Indonesische onderwijzers, die gewend zijn rijst te eten, ertoe te brengen terwille van de kindertjes in het oosten des lands over te schakelen op een sago-menu? Overdracht van de souvereiniteit aan Indonesië zou waarschijnlijk betekenen, dat een Javaan de nieuwe gouverneurswoning in Hollandia betrekt en in een deftige auto met een rood-witte standaard gaat rondtoeren. Maar waar zouden de artsen, de onderwijzers en de technici blijven?

Een ander punt is het felle chauvinisme van de Papoea, dat eenvoudig niet te vergelijken is met het betrekkelijk milde nationalisme van de Indonesische massa. Dat chauvinisme wordt door de ondertekenaren van omroepen en verklaringen in het verre Nederland te vaak onderschat. Ondanks zijn dikwijls gebrekkige opleiding is de Papoea zelfbewust, gewoonlijk bij het brutale af, en allerminst „soumis" zoals vele Indonesiërs. In brede lagen van de Papoeabevolking heeft men er thans vrede mee — niet meer dan dat — dat de Nederlanders hen tot ontwikkeling en zelfbestemming zullen brengen. De onderwerping van Nieuw-Guinea aan een Javaans bewind zou een moeilijke, zo niet onmogelijke taak worden. Toch is dat blijkbaar, gezien het grote aantal Javanen in het Irian-bureau van Silas Papare, de bedoeling van Djakarta.

Dit alles mag intussen niet tot de conclusie leiden, dat er met betrekking tot het huidige Nederlandse bewind op Nieuw-Guinea geen wensen of vragen zouden zijn te formuleren. Die wensen zijn er wel degelijk en zij geven voet aan de ironie, waarmee over onze „mission sacrée" wordt gesproken. Er wordt op Nieuw Guinea veel en hard gebouwd, maar welk deel van de nieuwe woningen is voor de Papoea's bestemd? Welk deel van de begroting voor Nieuw-Guinea komt rechtstreeks de Papoea's ten goede? De Indische Nederlanders, die uit Indonesië een toevlucht hebben gezocht op Nieuw-Guinea, zou duidelijk gemaakt moeten worden, dat het Nederlandse gouvernement, waarop zij steunen of dat zij vervloeken — al naar het uitkomt — een overgangsvorm is.

Ook voor sommige oudere bestuursambtenaren zou een verdieping van dit besef der tijdelijkheid geen kwaad kunnen. Als er één categorie is, voor wie de vaststelling van een z.g. „streefdatum" een weldaad — zij het dan „in disguise" — zou betekenen, dan is het wel deze.

Natuurlijk zijn er woningen nodig voor de Nederlanders, die werken ten dienste van de Papoea's, maar die Nederlanders zijn maar tijdelijk op Nieuw-Guinea en wij mogen nimmer vergeten, dat wij uitsluitend beoordeeld worden naar wat wij vóór de Papoea's en samen mét de Papoea's doen.

Veel hoop op briljante successen behoeft Nederland niet te hebben, want Nieuw-Guinea is tot dusver een land met bijzonder weinig mogelijkheden gebleken. Het kan best zijn, dat wij op Nieuw-Guinea niet meer tot stand kunnen brengen dan een bescheiden ontwikkeling van de kleine Papoea-economie, een opheffing van de mens-onwaardige toestanden, die in vele delen van dit primitieve land nog heersen. Als Nederland echter, met dat perspectief voor ogen voortgaat te werken aan een voortvarende verwerkelijking van het zelfbeschikkingsrecht der Papoea's en als het zich nu reeds instelt op een uittocht zonder wrevel, dan zal het er uiteindelijk in slagen de spotters van nu het zwijgen op te leggen.

De Nederlandse vlaggenfabrikanten verwachten grote bestellingen van Engelse vlaggen, in verband met het staatsiebezoek van het Britse koningspaar, dat eind maart aan Nederland zal worden gebracht.

In komend voorjaar zal gepoogd worden de „ANDREA DORIA" te lichten

New York. — Twee Amerikaanse bergingsmaatschappijen hebben medegedeeld, dat zij erin geslaagd zijn het karkas van het na een botsing met de Zweedse lijnboot „Stockholm" gezonken Italiaanse passagiersschip „Andrea Doria" onder contrôle te krijgen. In het komende voorjaar zal gepoogd worden tot lichting over te gaan.

Indien men erin slaagt de „Andrea Doria" in zijn geheel te lichten, zal het schip mogelijk aan een scheepvaartmaatschappij worden verkocht, die het dan weer in de vaart zou kunnen brengen.

Mocht dit niet gelukken, dan zal het karkas van de „Andrea Doria" voor sloop worden verkocht.

Men is voornemens bij de bergingsoperatie gebruik te maken van rubberslangen, die door duikers aan de scheepsromp zullen worden bevestigd. Daarna zal er samengeperste lucht in worden geblazen.

Vervolgens zal een zeventigtal kabels onder de romp van het schip worden gehaald, die vastgemaakt zullen worden aan twee ertsboten, zoals die op de Amerikaanse meren dienst doen.

In de erstboten zal water worden gepompt, om ze langzaam enigszins te doen zinken. Vervolgens wordt het water weer door pompen verwijderd. Door het weer omhoog komen van de ertsboten ontstaat werking in de stalen kabels, waardoor het karkas van de „Doria" van de zeebodem zal worden getild.

Hierna zullen sleepboten de twee ertsboten, waarachter dan de gelichte Italiaanse lijnboot in haar kabels hangt, naar ondieper water verslepen Deze operatie zal worden herhaald, totdat de „Andrea Doria", met behulp van drijvende droogdokken, de haven kan worden binnengehaald.

De kosten der berging worden op ƒ 13.475.000,— begroot. De bergingswerkzaamheden zullen beginnen, zodra de weersomstandigheden dit toelaten.

De 29.000 ton grote „Doria" ligt 75 meter onder de zeeoppervlakte. Bij de botsing met de „Stockholm" verloren 50 mensen het leven. De Zweedse lijnboot werd zwaar beschadigd, doch zij konden worden hersteld en zij vaart thans weer.

Overheid verleent fabrieken faciliteiten

St. Lucia. — De Regering van St. Lucia heeft het voornemen om de z.g. „Pioneer Status" te geven aan de fabricage van cocosmatten, touw, bezems en andere producten van cocosvezels. Hierdoor zullen deze fabrieken speciale faciliteiten krijgen van de overheid.

Onderwijzers-opleiding te Barbados

Windward en Leeward eilanden. — De Heer Lennox Boyd wees in het Lager Huis op de faciliteiten welke in or in do Windward en Leeward eilanden bestaan op het gebied van de opleiding van onderwijzers. Sinds 1954, aldus de Ministers, is met hulp van het Koloniale Ontwikkelings- en Welvaartsfonds opleidingsfaciliteiten verstrekt aan 32 leerlingen om een tweejarige interne cursus te volgen op het Erdiston College in Barbados.

Alle eilanden van de Windward en Leeward-groep nemen deel aan dit plan behalve Antigua die zijn eigen kleine kweekschool heeft. Deze laatste biedt plaats aan 30 leerlingen waarvan de helft uit de andere Leeward eilanden. Elk gebied heeft ook z.g. „part-time"-cursussen voor onderwijzers die reeds voor de klas staan.

Record-seizoen van het toerisme op Antiqua verwacht

Antigua. — Het eiland Antigua in de Leeward-groep zal hoogstwaarschijnlijk dit jaar een record-seizoen beleven op het gebied van het toerisme. Twee hotels, die nu in aanbouw zijn; zullen naar verwacht wordt een gedeelte van de tyd open zijn. Een ervan is de Anchorage aan de Dickson Bay van ongeveer 15 kamers en het zal in de lente geopend worden. Twee touristenschepen van de French Line zullen dit seizoen ook Antigua aandoen.

Voorzitter van het Belgische Rode Kruis overleden

Brussel. — Prins Frederik de Merode, voorzitter van het Belgische Rode Kruis, is op 47-jarige leeftijd te Brussel overleden.

De avond tevoren zat hij nog een bijeenkomst van de algemene raad van het Rode Kruis voor. Drie jaar geleden onderhandelde hij te Moskou met de Sovjet-Russische bewindslieden over de repatriëring van de laatste Belgische gevangenen in de Sovjet-Unie en bereikte hij gunstige resultaten.

Enkele maanden geleden woonde de prins te New Delhi het internationaal congres van het Rode Kruis en van de rode halve maan bij, waar de grondslagen voor een samenwerking tussen de oostelijke en westelijke landen werden gelegd.

Quebec. — In 1957 heeft Canada 282.000 immigranten toegelaten tegen 165.000 in 1956.

Italiaansė mode in vogelvlucht

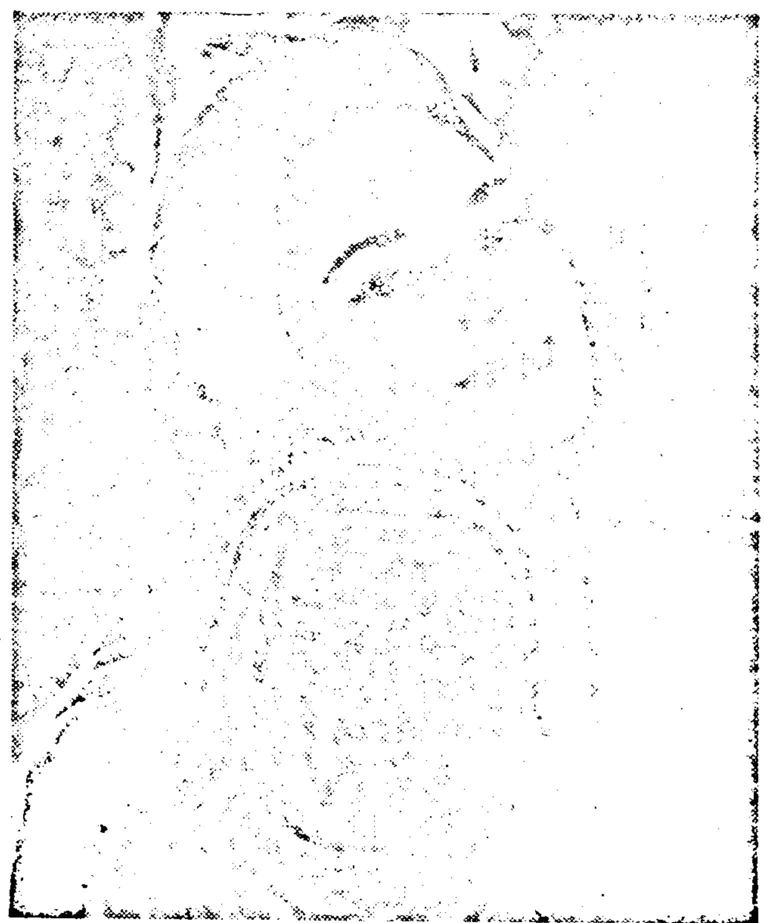
(Van een speciale medewerkster)

Florence, de stad die als geen andere beroemd is om haar kunstschatten, begint zich sinds enige jaren ook op het terrein van de mode roem te vergaren, nu de Italiaanse modehuizen er tweemaal per jaar in het Pitti-paleis hun collecties tonen. Wij zullen trachten in onderstaande regels een overzicht te geven, van wat de Italiaanse vrouw in dit jaar hoopt te dragen, en — want daar komt het toch ook wel een beetje op neer — van wat de couturiers hopen te verkopen naar het buitenland.

Met Schuberth uit Rome hebben we meteen het hoogste punt — de hoed namelijk — bij de kop. Zijn bijzondere, tweedelige hoeden, bestaan uit een nauw sluitend kapje van zijde, dat bijna geheel verborgen is onder een enorme achterovergeslagen viltrand. Van deze grote hoeden, die buitengewoon flatteus zijn, kan men, wanneer de middag in de avond overgaat, de brede rand wegnemen, zodat het sjieke kapje overblijft. Hoewel als zomerhoed bedoeld, is het materiaal voor het merendeel vilt, in de meest gevarieerde tere tinten.

Antonelli ook al een Romein, lanceert zeer korte wandelpakjes, die net tot de knie reiken, en voor het overige de Empire-lijn vertonen. De japonnen, die rechtstreeks uit het jaar 1925 lijken te stammen, bedekt Antonelli met een witleren, mouwloze driekwartjas, om het weer een beetje goed te maken.

Een interessante collectie toont Carosa, ook uit Rome. Hierbij wordt zowel van wit als van zwart veel gebruik gemaakt. Eén wit met zwart japonnetje is helemaal doorgeknoopt aan de achterzijde en heeft een grote rechtopstaande witte kraag, die rondom de schouders loopt met een split aan de achterkant. Alle japonnen hebben korte mouwtjes of zijn geheel mouwloos, en lijken helaas alleen geschikt voor heel ranke figuurtjes.

Fabiani, die in tegenstelling tot de Franse mode-ontwerpers, de katoen beslist niet heeft afgezworen, brengt vrolijke, geruite japonnen met reusachtige kragen, maar alweer heel kort, soms boven de knie.

Guidi, de Florentijn, toont veel strandkleren: korte, bolstaande rokjes onder een strapless lijfje, of een klein zwart broekje onder een lang wit overhemd. Zijn japonnen, waarvan hij er één zelfs een overblouse meegeeft, zijn wat langer, dan die van de meeste ontwerpers. Ze reiken tot even onder de knie, en hebben bijna allemaal heel wijde rokken. Geen hobbezak dus voor Guidi, die alleen in zijn felgekleurde mantels een rechte lijn handhaaft. Ook aan de oudere dames heeft Guidi gedacht: hij laat haar een beeldige zwarte mantel dragen, met open zomen geborduurd in licht paars.

Marucelli, die niet heel lang geleden in ons land een uitstekende collectie toonde, valt een beetje uit de toon. Ze heeft deze keer geen originele ideeën, en ook geen bijzonder mooie stoffen. Zij zoekt het in lange rechte tunieken met korte geplisseerde rokjes er onder uit; lange grijze casaques, mouwloos, met knopen aan de rugkant. Ook hier veel wit en zwart met grote zwarte figuren, maar alle jurken lijken op elkaar. Wel doet het mijn vaderlandse hart goed, dat alle huizen dit jaar veel oranje brengen. Ook Marucelli toont een alleraardigste oranje hemdjurk, versierd met open zomen.

Simonetta heeft zich bij het samenstellen van haar collectie laten inspireren door de namen van cocktails en andere drankjes. Botticella (tonnetje) heet een zwarte halflange strandbroek met een recht turquoise jasje met franje er over. En afgezien van de drankjes, brengt zij ook een buitengewoon onschuldig aandoend donkerblauw matrozenpakje met een wit strikje aan de hals en knopen op 'n rechte band rondom de heupen.

In Capucci's collectie - weer veel wit en zwart, met hier en daar wat fel oranje - reiken de rokken tot iets onder de knie, in tegenstelling tot Schuberth die, behalve zijn hoeden, nog meer pijlen op zijn boog blijkt te hebben. Bij hem zijn de rokken royaal, heel wijd, en minstens tien cm langer dan die van de andere modehuizen. Hij verwerkt in zijn collectie veel wit, dat hij afwerkt, heel romantisch, met een blauw lint of een zilveren ster. Ook laat hij witte stoffen bedrukken met groene takken en rode rozen. Eén gebloemd geheel bestaat zelfs uit japon, mantel, hoed en handschoen, allemaal van 't zelfde, en dus ook wel een beetje veel van het goede.

De hoogste lof komt dit jaar zonder twijfel toe aan Yole Veneziani uit Milaan, die een rijkgeschakeerde collectie had samengesteld, waarin zelfs voor drie cowboy-costuums plaats was. Zij gebruikt vrijwel alle tinten, garneert blauwe pakjes en japonnen op klassieke wijze met wit, en weet witte complets met groene, paarse of gele strepen op te vrolijken. Een oranje mantelpakje wordt voorzien van een beeldige oranje kant, een eenvoudig blauwgeruit jurkje wordt afgewerkt met verpleegstersmanchetten. Er is in haar collectie zeer veel afwisseling, en naar het applaus te oordelen heeft Yole Veneziani dit jaar van alle couturiers zeker het meeste bijval geoogst.

BIJ DE FOTO'S:

Boven: Het Romeinse modehuis Schubert heeft met zijn vilten hoeden in tere tinten veel succes.

Benéden: Zwart, wit en oranje zijn bijzonder in trek bij de Italiaanse modehuizen.

YOLE VENEZIANI stelt haar collega's in de schaduw

Plannen voor opbouw visserij op de Turks en Caïcos-eilanden

Turks en Caicos eilanden. — Er worden plannen gemaakt voor de opbouw van de visserij op de Turk-s en Caisos eilanden. Indien de plannen met succes worden bekroond, zullen deze eilanden een geschikt substituut hebben gevonden voor hun wankele zout-industrie, tot dusver vrijwel hun enige bron van inkomsten.

Deze industrie zal geleid worden door „Caisos Fisheries Incorporated", een onderneming met een kapitaal van een kwart millioen dollar. De maatschappij is van plan in totaal 90 Jamaicaanse vissers in dienst te nemen en hun vangst volgens contract op te kopen. De assistent-directeur van de Maatschappij, de heer T.W. Burdon, voormalig Visserij-Adviseur van de Regering van Jamaica deelde aan een verslaggever van Public Opinion mede, dat een goede visser die werkt op basis van loon plus commissie, in staat zou kunnen zyn om tussen de £20 en de £ 30 per week te verdienen. De maatschappij hoopt een gedeelte van zijn vangst in Jamaica op de markt te kunnen brengen.

Het gebeurde in Nederland...

Het vraagloze rekenvraagstuk — Een klein stukje onderwijsvernieuwing — De klas moet het zelf uitdenken

Over vernieuwing van het onderwijs valt eindeloos te praten en dat doen de insiders ook. De vraag of die discussies tot voldoende, te veel of te weinig feitelijke vernieuwingen leiden zullen we binnen dit bestek maar niet trachten te beantwoorden. Te constateren is echter wel, dat zich in 't onderwijs langzaamaan toch het een en ander aan het wijzigen is: ouders, die vergelijkingen maken met het verleden, merken dat hun kinderen in zekere opzichten heel anders onderricht worden dan zij zelf vroeger.

Een voorbeeld daarvan ziet men op sommige scholen in het „vraagloze rekenvraagstuk". Tot goed begrip: het gaat hier om een detailkwestie en meer niet — maar het is toch wel een vermeldenswaardige zaak. De betiteling „vraagloos" doet wellicht beduchtheid rijzen, dat men hiermee terecht komt in de sfeer van wat we eens schamper „onderwijsloos onderwijs" hoorden noemen. Zo'n vaart loopt het echter niet, ten eerste omdat het traditionele vraagstuk naast het nieuwere gehandhaafd kan en moet blijven en ten tweede omdat „vraagloos" alleen betekent, dat er in de opgave zelf geen vragen meer staan: daarna komen er heus nog wel vragen aan te pas.

Maar nu terzake. Het rekenvraagstukje van de traditionele rekenmethodes bestaat meestal uit enkele zinnen, die een probleem bevatten, dat rekenkundig moet worden opgelost. De laatste zin is een vraag of heeft het karakter van een vraag. Een voorbeeld: Jan gaat naar de bakker en haalt twee broden à 41 ct. Hoeveel moet hij betalen? Of: Hij moet ...... betalen. Karakteristiek bij een dergelijk vraagstukje is, dat getracht wordt een bepaalde situatie te suggereren, waarin gerekend kan worden; dat de denkrichting om tot een oplossing te komen bepaald wordt door de gestelde vraag; dat men precies de voor de oplossing benodigde gegevens aandraagt en dat er meestal één weg gevolgd kan worden om tot de oplossing te geraken. Bij het vraagloze vraagstukje is de zaak geheel anders opgezet; de richting wordt veel minder **van boven af bepaald: men wil de** leerlingen de gelegenheid geven zelf vragen te stellen aan de leerstof. Zie bijvoorbeeld het volgende. De „opgave" luidt: Jan heeft 25 knikkers en Piet 30. De onderwijzer vraagt: „Wie kan hiermee gaan rekenen?" Dan kunnen er uit de klas reacties komen als: Piet heeft 5 knikkers meer dan Jan; samen hebben ze 55 knikkers. Goed, zegt de onderwijzer, en nu mogen jullie zelf de vragen maken. Aldus komt de klas tot: hoeveel knikkers heeft Piet meer dan Jan?; hoeveel hebben Jan en Piet samen?

Dit is nu maar een heel simpel geval, doch het illustreert toch wel de nieuwe benadering van zo'n „som". In het jongste nummer van het maandblad van het Pedagogisch Centrum van de Nederlandse Onderwijzers Vereniging wordt verslag uitgebracht van een steekproef, die men met een vraagloos vraagstukje in een derde en vierde klas heeft genomen. De conclusie is, dat de leerlingen uit een stukje taal, waarin kwantitatieve gegevens verwerkt zijn, zelf relaties van kwantitatieve aard kunnen ontdekken en dat zij ook zelf in verband hiermee vragen kunnen formuleren.

Nu zal men zich wellicht toch afvragen wat hiermee nu eigenlijk gewonnen kan worden. Het antwoord luidt: een beter doordringen in de leerstof en bevordering van het zelfvertrouwen en het denken van de leerlingen. De vragen, die in de school worden gesteld, komen heel vaak eenzijdig van de juffrouw of de mijnheer voor de klas of van de schrijver van het rekenboekje. Een van de oorzaken, dat kinderen als ze de school verlaten hebben zo volslagen vreemd tegenover verschillende situaties staan, mag men wel zoeken bij het feit, dat er dan geen meester meer is, die op schoolse wijze vraagt. De verschijning van het vraagloze rekenvraagstuk — in onderwijskringen met gemengde gevoelens ontvangen — is geen schokkende gebeurtenis, maar gelet op het streven om het kind zelf problemen te laten ontdekken, zelf te laten analyseren en vragen te laten formuleren is dit stukje vernieuwing van het rekenonderwijs **toch wel interessant.**

ERIC DE NOORMAN — DE ROMEINSE HELM

11-38 In straf tempo gaat het voorwaarts langs het brede ruiterspoor. Na enkele uren zien ze in de verte op een wijde vlakte een grote sterkte liggen. De sporen lopen er recht naar toe. Er is dus geen vergissing mogelijk; daar is de plaats waarheen Axe is ontvoerd! „Dat wordt vechten, zogezegd, Noorman", voorspelt Svein ijverig, „en een flinke vechtpartij ook, als ik het zo eens bekijk".

„Komt niets van in," geeft Eric kort ten antwoord. „Met Axe als gijzelaar kunnen we immers niets beginnen! Ik vrees, dat onderhandelen het enige is, wat wij kunnen doen. Mogelijk willen ze Axe uitwisselen tegen de drie gevangenen". „Die kerel met de snor schijnt een belangrijke te zijn", fluistert Erwin. „Ik heb dat stelletje eens goed gadegeslagen en de twee anderen behandelen hem nogal eerbiedig; „Kijk!" „Dan hebben we misschien toch een kans", mompelt Eric. Even later is hij op weg met een aan een speer gebonden witte lap, waarmee hij zwaait, om de aandacht te trekken. Er verschijnen enkele gewapende krijgers op de wallen en met luide stem maakt Eric het doel van zijn komst bekend.

Een der krijgers verdwijnt, doch komt reeds na een korte poos terug. „Heer Tugwal heeft in zijn goedheid Uw voorstel aanvaard", klinkt zijn stem.

„Gaat heen en wacht met de gevangenen op gindse vlakte, waar Heer Tugwal U halverwege tegemoet zal komen. Daar zal de uitwisseling plaats vinden". Deze bereidwilligheir overtreft Erics stoutste verwachtingen. De krijger op de wal kijkt hem aan; maar de grijns van spottend leedvermaak op zijn gezicht kan de Noorman helaas niet zien.

Kitsch in de literatuur

Romans van Ernst Ewick en Eric Terduyn

Geraffineerde pretenties

(Van een letterkundige medewerker)

Men kan twee soorten kitsch onderscheiden: regressieve en progressieve kitsch. De eerste soort pretendeert doorgaans weinig op doorzichtige wijze; de tweede veel op een soms geraffineerde manier. De eerste soort keert terug in het verleden en is daardoor vaak niet zonder naïveteit; de tweede poogt modern, zelf meer dan modern te zijn en is daardoor veel gevaarlijker. Van een neo-gotische huiskamer met koperen kronen, zijden schemerlampen en verguld ingelijste schilderijen zien velen het kitsch-karakter in. Een interieur waarin de functionaliteit van een modern ameublement „versnobd" is tot gewildheden, laat zich moeilijker beoordelen. Bedrog met verouderde middelen doet het zelden; gebruikt men de nieuwste middelen, dan vliegen er tallozen in. Een innerlijk leeg epigoon van Picasso of Rouault zal gauwer voor vol worden gehouden dan de holle man die als een eenzaam pionier de Haagse School tracht voort te zetten.

Kitsch pretendeert iets met vormen, zonder dat een eigen geestelijke inhoud de noodzaak van die vormen laat blijken. Dat is nog het gunstigste geval doch tevens het listigste. Men speelt niet zo moeilijk mooi weer met geleend geld zonder dat ieder merkt hoe afgesleten de munten zijn, hoe de oorspronkelijke glans geheel verdwenen is. Vaak echter blijkt de profiteur niet eens in staat, sier te maken met het bezit van een ander. Door zijn onhandigheid valt hij meteen door de mand, en de smak die volgt klinkt hard: de barsten in de muur laten de holheid al vermoeden vóór de muur ingestort is.

Ook in de literatuur is de progressieve kitsch — de „Edel-Kitsch", zoals de Duitsers het noemen — het misleidendst. De vele literaire fopperijen bewijzen het. Toen „De Avonden" van Simon van het Reve verscheen, schreef een criticus, zijn hart vast te houden voor het epigonenwerk dat op dat boek noodzakelijk moest volgen. Met wat men zo heel vaag „het moderne levensgevoel" noemt, lijkt succes-behalen gemakkelijk. De talloze boekjes vol „Avonden"-stemming hebben de angst van de criticus tot waarheid gemaakt. Van het Reves boek staat evenwel nog altijd alleen. Kitsch moet noodzakelijk op kunst volgen, en hoe krampachtiger de poging is, om zijn onmacht tot kunst te verdoezelen of te overschreeuwen, des te meelijwekkender is het resultaat.

Zo'n krampachtig probeersel is de roman „Het oor van Malchus" van de nog jonge dichter Ernst Ewick. De roman speelt zich af in een milieu van kunstenaars, een terrein waarop een romanschrijver gauw het gevaar loop uit te glijden, omdat hij daar zichzelf in de weg loopt. In dit geval zijn het jonge kunstenaars, aankomende schrijvers en dichters, die bij elkaar herhaaldelijk naar de „stand" van een gedicht informeren. Op de tweede bladzijde van het boek gebeurt dat al, zodat men de roman met een enigszins weeë smaak in zijn mond begint. Sommigen der jonge kunstenaars ondergaan de zinloosheid en rechteloosheid van de moderne wereld zonder meer. Anderen, zoals de hoofdpersoon Paul Degen, gaan er aan kapot.

Paul Degens leven is een voortdurende strijd tegen de ongerechtigheid, die vooral huist in wat het bolwerk van de naastenliefde zou moeten zijn: de Katholieke Kerk. Deze Paul Degen met zijn té ver-gaande radicaliteit zou, indien de auteur van hem en zijn omgeving geen karikatuur had gemaakt, een prachtige illustratie kunnen zijn van de wijze woorden, die in Gertrud von le Forts „Der Papst aus dem Ghetto" de priester zegt tot de jonge Petrus Pier Leonis. De jongen zegt tot de priester: Wäre ich ein Priester Christi wie Ihr, Pater, so wollte ich darum kämpfen die Ungerechtigkeit auf Erden abzuschaffen," waarop de priester hem antwoordt: „So gib nur acht, dass du nicht auch das Kreuz abschaffst!" Dit probleem, dat in kiem in Ewicks roman aanwezig is, wordt echter door de literaire bombarie, de kronkelende gewildheden, de uitermate zwakke psychologie, het hese geschreeuw dat nu en dan in een beginnend blaffen overgaat, helemaal niet ontwikkeld. De geestelijke inhoud van het boek is een soort religieuze bakvisserij, waaraan de taal van de jongens onder elkaar geheel beantwoordt. De woorden, in de gesprekken gebruikt, zijn niet dik, maar lachwekkend vet. Het is wel erg naïef te menen, dat met rauwe uitdrukkingen alléén een modern non-conformistisch milieu getekend is. De temperatuur in dit boekje is voortdurend koortsig, en dat boven de veertig graden, maar de middeltjes waarmee de auteur die koorts opwekt, zijn op iedere bladzijde griezelig zichtbaar. Minder dan kitsch kan men dit geforceerde beeld van de moderne jeugd moeilijk noemen. En daar Ernst Ewick niet tot de handige charmeurs behoort die geraffineerd kunnen spelen met lege woorden en holle mensen, is het bedrog hier snel te onderkennen. Over de Psycho-analytische opmerkingen van de auteur aangaande sommige van zijn personages — „Dolf Donker (behoorde) tot die categorie jonge mensen die een zware periode van manwording achter de rug had" — zullen we verder maar zwijgen. Wereldvreemdheid is nóg gemakkelijker te vergeven dan onhandigheid.

Van sublieme progressieve kitsch loopt het boek over dat Eric Terduyn publiceerde onder de genoeglijke titel „Samen uit samen thuis". Het boek bestaat uit drie delen: een voorgerecht opgediend onder de naam „Thuiskomst", een ronduit onbenullig verhaal, dat men vanwege de rijke hoofdschotel beter kan laten passeren. Nagerecht is een lichtelijk persiflerend gangster-verhaal, dat de prettige eigenschap van vele nagerechten bezit: het is luchtig en het smaakt naar niets. Nu de hoofdschotel, genaamd „Uit en thuis". Deze korte roman bestaat uit twee dagboeken met een nabeschouwing in briefvorm. Het milieu is een kunstenaarsmilieu en daar wordt niet om gelogen. Beide dagboeken beginnen met een Frans citaat, over vele boeken wordt een hartig of prijzend oordeel uitgesproken, grote namen rinkelen door de gehele roman heen. Belezen kan men Helga en Wolf, de schrijvers van de dagboeken, zeker noemen.

Beider hoofdliefde — naast de liefde die zij met ups en downs voor elkaar voelen — is echter de muziek. De roman speelt dan tussen partituur en — we zijn bij echte kunstenaars — avontuur. Het verhaal van de roman, zoals dat uit de twee dagboeken tot ons komt, heeft niets om het lijf. De vorm is echter zeer belangrijk. Want als ergens uit blijkt, dat de kunst de huidige mens nog veel te zeggen heeft, dan is het wel uit het fijn bewerkte zilveren lijstje dat Terduyn om het portret van de verliefden Helga en Wolf heeft aangebracht. De jongelui uit deze roman hebben een signaalfluitje. Wolfs vriend gebruikt „een Bachiaanse passacaglia-achtige notencascade"; Wolf zelf het thema uit het derde deel van Schumanns pianoconcert. Dat neemt de lezer in. En wat te denken van het volgende culturele onderonsje der geliefden?:

„'s Middags nadat ze twee uur alléén gestudeerd had, heb ik eindelijk weer naar haar mogen luisteren. Ze was voortreffelijk in vorm, en haar spel ontroerde me veel meer dan dat van Eliane Bruns. De atmosfeer scheen geheel gezuiverd; Helga was in de wolken en wist van geen ophouden. Een aantal lieflijke wijsjes van Couperin Rameau en Bach, en de prachtige sonate in D van Mozart, de enige die helemaal (in alle delen) boeiend is, en die ik haar tot dusver nog niet zó gaaf en helder had horen spelen (enige maanden geleden werkte ze er nog aan). Tenslotte speelde ze Franck waar ze pas sinds kort mee bezig is; de eerste twee delen gingen briljant, vooral de laatste strofe van de Choral gooide zij er (omdat de buren weg waren) onvervaard luid, maar glansvol en warm-zingend uit." Enzovoort.

De psychologie is trouwens in de roman ook vlijmscherp gehanteerd. Van de in het boek voorkomende dichter Sören krijgen we het volgende treffende beeld:

„Sören is ongetwijfeld een zeer nobel mens, maar aangezien hij een makimale aviditeit paart aan een minimale activiteit voelt hij zich doorlopend gefrustreerd, hetgeen behalve veel zelfbeklag ook lelijke „kleine" trekjes van afgunst en melige rancune tot gevolg heeft." En zou Henriëtte van Eyk niet blij zijn voor de volgende herdruk van haar „Kleine parade" met het volgende citaat uit Helga's dagboek: „Ik ging naar Betty, want ik had de trein toch niet meer kunnen halen. Ze was juist heerlijke echte koffie aan het fabriceren. Ik heb het gebeurde even verteld. Ze had het allang voelen aankomen, zei ze. Ze vond het erg verstandig van ons, om het zo „reëel in te zien". Ze was trouwens zelf net in een uitmaak-bui. Wilde zich van T. en H. vrijmaken, wilde alle nutteloze en tijdrovende connecties afsnijden, breken met alle namaakverhoudingen. We namen ons voor alle mannen voortaan te laten stikken. We werden er vrolijk en uitgelaten van."

De literaire aanstellerij is in de beschrijvingen en dialogen niet van de lucht. Verscheidene Nederlandse schrijvers, met wie Wolf warme relaties heeft, laat hij in zijn dagboek paraderen, zij het voor de lezer vermomd. Voor die lezer overigens geen onaardig spel, het ware gezicht achter het masker te raden. In zijn dagboek bekent Wolf, dat Du Perrons „Het Land van Herkomst" zijn lievelingsboek is. Ook Erik Terduyn moet het meer dan één keer gelezen hebben. Maar vergeleken bij de gesprekken in die roman — die het denken en voelen van het West-Europa van de dertiger jaren zo subliem weergeven — zijn de gesprekken in Terduyns roman loze praatjes, waarbij het over-gedistingeerde accent de leegheid ervan niet kan maskeren.

Terduyn behoort we tot de kitschmakers die met geleend geld een indruk van voornaamheid kunnen suggereren. Die eer moet men hem nageven.

Ernst Ewick: „Het oor van Malchus" A. J. G. Strengholt's Uitgeversmaatschappij N.V., Amsterdam. Eric Terduyn: „Samen uit samen thuis", G. A. van Oorschot, Amsterdam.

Ballistisch projectiel tegen december 1959 op haar basis

Washington. — De Amerikaanse minister van de Luchtmacht, James Douglas, heeft voor de commissie voor de strijdkrachten van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden verklaard, dat de eerste operationele eenheid van de V.S., die uitgerust zal worden met een intercontinentaal ballistisch projektiel, tegen december 1959 op haar basis gelegerd zal zijn.

Hij verklaarde, dat deze eenheid de beschikking zal krijgen over de Atlas, die een reikwijdte heeft van circa 8800 km.

Tussen neus en lippen

Mevrouw wil de hoogste som betalen voor hertogelijk paleis te Venetië

De beheerder van het hertogelijk paleis te Venetië keek onlangs wel wat vreemd op, toen hem een brief werd bezorgd, afkomstig van een vrouwelijke Amerikaanse miljonair, waarin deze dame aanbood het paleis met al de kunstschatten te kopen. De prijs kon haar niet schelen. Ze wilde desnoods de hoogste som betalen. Mevrouw liet verder in haar brief weten, dat zij van plan was, het paleis te laten demonteren, over te brengen naar de States en het daar op haar particuliere gronden weer net zo op te bouwen. Bij onderzoek bleek de dame toerekeningsvatbaar te zijn.

Het andere Parijs

Er bestaat een Parijs dat niet voorkomt op de folders van reisbureaus, die de metropool van cultuur, van amusement en van romantiek in feestelijke bewoordingen plegen aan te prijzen. Het is het Parijs van de misdaad. Om het Parijs van het Louvre, de Place Pigalle en de Seine ligt een „rode gordel" van industrie-voorsteden, de „kasbah" van de lichtstad, waar de misdaad op het ogenblik weliger tiert dan ooit tevoren, weliger ook dan in het Chicago van Al Capone. In huizen, die alleen schertsenderwijs „hotels" kunnen worden genoemd, wonen daar de duizenden Algerijnen, die de Middellandse zee zijn overgestoken om geld te gaan verdienen voor hun arme verwanten in het moederland. Onder hen heerst een terreur van oosterse wreedheid. Volgens een berekening van een Frans dagblad zijn afgelopen jaar niet minder dan 2750 geweldplegingen voorgekomen, negen per dag. Ongeveer vijftig Algerijnen werden neergeschoten of op veel wredere wijze van het leven beroofd. Het zijn de mannen en vrouwen, meestal hardwerkende arbeiders of middenstanders, die weigeren „belasting" te betalen, wat zeggen wil: hun bijdrage te leveren tot de vrijheidsstrijd, die in het moederland tegen de Fransen wordt gevoerd. De terreur, die „wanbetalers" moeten ondervinden en die anderen bedreigt, grijpt de Algerijnen zo aan, dat zij geen mond durven opendoen. Onlangs werd envier Algerijnen gearresteerd. Het duurde een half uur, voordat een van hen de politie bekende, dat hij een gevangene was van de andere drie, die hem voor een „verhoor" hadden meegenomen.

Ook al geen waarborg

Wanneer u zoudt denken, dat het in Detroit wonende echtpaar Romeo en Julia Saint Amour wel een bijzonder gelukkig leven moeten leiden, gelet op hun namen, dan hebt u het mis. Romeo gooit met serviesstukken naar Julia en Julia zit haar echtgenoot dwars door zijn pantoffels te verstoppen, zijn zakgeld in te houden en hem 's morgens niet te roepen, weshalve Romeo nogal eens te laat op kantoor komt. Dezer dagen is de bom gebarsten. Romeo en Julia zijn gescheiden en Cupido zal er flink wat moeite mee hebben, de stukken aan elkaar te lijmen. Die van het servies en die van het huwelijk.

Olijke sjeik

Een Arabische sjeik uit Israël heeft mevrouw Eleanor Roosevelt hoffelijk het aanzoek gedaan, zijn... veertigste vrouw te worden, aldus heeft haar zoon James Roosevelt onlangs bekend gemaakt. Zijn moeder heeft hartelijk om het verhaal gelachen. Eigenlijk gelooft ze, dat James de hele geschiedenis uit zijn duim gezogen heeft. Toen mevrouw Roosevelt voor de grap gevraagd werd of zij van plan was ongehuwd te blijven, werd zij op haar beurt ernstig en zei: dat denk ik wel.

Poolse voorstel voor Midden-Europese zone zonder kernwapens in bestudering

Washington. — Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft bekendgemaakt, dat het Poolse voorstel voor een zone zonder kernwapens in midden-Europa door de Navo-raad bestudeerd dient te worden. De Ver. Staten hebben dit standpunt aan de Navo kenbaar gemaakt, zei hij.

De Nederlandse ambassadeur te Brussel, jhr T. D. E. Teixeira, biedt Z.M. koning Boudewijn zijn wensen aan op de receptie, die laatstgenoemde hield voor het Corps Diplomatique.

Joodse familie na veertienjarige scheiding herenigd

Tel Aviv. — Veertien jaar geleden zag een Joods echtpaar hoe Nazi-schildwachten hun vierjarig dochtertje in een vrachtwagen wierpen, die met onbekende bestemming van het Poolse concentratiekamp Vilno wegreed. Het echtpaar Galperin gaf evenwel nimmer de hoop op hun dochter nog eens terug te zien en zowaar werd het gezin herenigd, hun dochter Barbara was inmiddels een knappe achttienjarige blondine geworden.

Na de scheiding van haar ouders door de Nazies had een Pools gezin zich over het lot van het meisje ontfermd. Zij was zich steeds haar afkomst niet bewust geweest totdat korte tijd geleden haar pleegouders haar tijdens een ruzietje hadden toegevoegd dat zij, Joods bloed in de aderen had, waarna op haar aandringen het weinige bekende omtrent haar geschiedenis werd onthuld. Een Joods weeshuis te Krakau nam haar daarna op en later stuurde een Joodse organisatie haar naar Israel. Zo las op zekere dag het echtpaar Galperin een advertentie waarin om opsporing van Barbara's familie werd verzocht. Hoopvol gestemd vertelde Galperin aan de autoriteiten dat zijn dochter een moedervlek moest hebben. Dit bleek bij Barbara ook het geval, maar men vond dit niet overtuigend genoeg. Het drietal werd met elkaar geconfronteerd en toen kreeg moeder Galperin de ingeving een jiddisch kinderliedje te zingen, en Barbara, die tot toen niet bewust die taal had gekend, herinnerde zich plotseling de woorden en zong het lied mee, dat ze veertien jaar geleden op haar moeders schoot had geleerd.

Voetafdrukken ter herkenning tweeling

Clinton. — De ouders van een tweeling van 11 maanden, die als twee druppels op elkaar lijkt, zullen hun kleintjes naar het ziekenhuis in Clinton (Illinois), waar zij geboren zijn, brengen voor het nemen van nieuwe voetafdrukken.

De moeder zeide, dat zij de kinderen niet meer uit elkaar kon houden sinds hun haren geknipt zijn, want door de krulletjes van het ene kleintje kon zij beiden uit elkaar houden.

De ouders zullen nu de nieuwe voetafdrukken vergelijken met die, welke direkt na de geboorte zijn genomen.

„Explorer" zendt geruststellende berichten naar de aarde

De „Explorer", de Amerikaanse kunstmaan, heeft tot nu toe geruststellende berichten naar de aarde gezonden: de ruimtevaart schijnt minder gevaarlijk te zijn dan sommige deskundigen denken. Uit de radio-signalen van de „Explorer", die ook in Nederland zijn opgevangen, heeft men op het technologisch instituut van Californië afgeleid, dat noch de kosmische straling, noch de aanwezigheid van meteoordeeltjes bijzonder grote gevaren voor ruimtevaarders zal opleveren.

Deze conclusies luiden dus nogal gunstig voor de bestuurder van de X-15, een Amerikaans raketvliegtuig, dat — wanneer er zich geen onvoorziene tegenslagen voordoen — over ongeveer een jaar op ongeveer 160 km hoogte boven de aarde zal vliegen. Dit toestel, zo heeft een vooraanstaande Amerikaanse militair meegedeeld, zal reeds meer de kenmerken van een ruimtevaartuig dan van een vliegtuig hebben.

Ook uit de metingen van de temperaturen, die de „Explorer" op grote hoogte verricht heeft men de conclusie getrokken dat menselijke wezens vermoedelijk zeer wel in de kosmische ruimte in leven kunnen blijven. De temperatuur in het binnenste van de „Explorer" loopt uiteen van 0 tot ± 30 graden Celsius, terwijl de buitenwand temperaturen te verdragen krijgt lopend van —100 tot +300 graden. Dit temperatuursverschil en de temperatuurswisselingen blijken zeer wel te doorstaan te zijn. De kosmische straling, waaraan de Amerikaanse kunstmaan is blootgesteld, blijkt slechts het twaalfvoudige te zijn van die op het aardoppervlak, aldus meldt U.P.

In Nederland zijn de radio-signalen van de „Explorer" opgevangen in het fysisch laboratorium van de Rijksverdedigingsorganisatie toegepast Natuurkundig Onderzoek op de Waalsdorpervlakte te Den Haag. Van 14.44 tot 14.53 uur werden de signalen gehoord, zowel op de frequentie 108 megacycles als op 108.03 megacycles.

De Amerikaanse Senaat en het Congres zijn overeengekomen alle ruimtevaartprojekten voorlopig direct te laten ressorteren onder het departement van defensie.

Ruimte-wapens zouden er voor onbepaalde tijd onder moeten vallen, niet-militaire projekten voorlopig voor één jaar. President Eisenhower moet nog zijn goedkeuring hechten aan deze maatregel, die bedoeld is om een eind te maken aan de onderlinge rivaliteit der Amerikaanse strijdkrachten over de zeggenschap over de verschillende projekten.

Heer Bommel en de Achtgever

3088. De orde in de rechtszaal was geheel verstoord. Een vechtende kluwen agenten verdrongen zich om I Oen en trachtte hem het kistje te ontworstelen. De rechter hamerde zijn tafel in stukken en werd toen door het gebeuren opgenomen en in een lamp geworpen, terwijl de raadsman Super zich terugtrok onder een meubelstuk.

„Help!" jamerde heer Bommel, die dit alles met angstogen gadesloeg. „Ik wil hier weg!"

„Tot Uw orders„ zei I Oen. Hij vatte zijn opdrachtgever om het middel en snelde met hem de zaal uit, een chaos achterlatend.

Bul Super zag hem gaan. Hij kroop uit zijn schuilplaats en slaagde er met moeite in om het gebouw te verlaten. Maar de snelheid van de achtgever Ooen was zo groot, dat hij hem pas inhaalde toen ze voor het slot Bommelstein waren aangekomen, en heer Ollie piepend opdracht had gegeven om hem neer te zetten.

„Het is mooi", zei Super hijgend.

„Ja, heel aardig" gaf heer Bommel toe. Hij herstelde zich snel en er verscheen een glimlach om zijn mond toen hij vervolgde: „Men kan een heer nu eenmaal niet ongestraft ruw bejegenen. Men moest nu eindelijk......"

De ander liet hem echter niet uitspreken.

„Ja, het is mooi!" riep hij bitter uit. „Het is zó donders mooi, dat je nu de hele politiemacht achter je aankrijgt. Je bent de stomste sukkel, die ik ooit gezien heb. Waarom heb je niet naar mij geluisterd?"

„Eh...... wel......" zei heer Ollie verward.

„Je bent een super-knakworst!" vervolgde zijn raadsman ruw. „Maar zaken zijn zaken; je hebt je juwelen terug — en daarom krijg ik nu tien procent van je! Geef maar op, vóórdat de agenten je inrekenen."

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

22

„Dufor, de enige die er aan ontsnapt is, zal me wel vertellen waarom ze niet konden afsteken," dacht hij, terwijl hij de eerste klasse eetzaal binnen ging en zich verwonderde over de verandering daar.

Een in de lengteas van het schip van de ene pilaar naar de andere een meter boven de grond gespannen lijn, deelde de zaal in tweeën. In het rechter deel, ontdaan van tafels en stoelen, lagen op van divans genomen smalle kussens, op opgevouwen presennings, op metalen matrassen, op met werk opgevulde zakken zelfs, de geredden, wenend, kermend, gebeden prevelend of, versuft door een slaapmiddel, luidruchtig ademend. In het linker gedeelte zaten een tiental passagiers van de Virginia zwijgend te eten.

Met een glas mineraalwater in de hand begroette de Engelsman, die drie kwart van zijn leven op zee doorbracht en als steeds 's avonds in smoking gekleed was, hem met een handbeweging. Vox, die hem een uur geleden had gezien, toen hij druipnat een meisje wegdroeg dat een matroos uit een der reddingboten had gehaald, liep glimlachend langs hem heen, een weinig verlegen door de starende blikken van de neerliggende emigranten, waarin de lichten van de kristallen kronen zich weerspiegelden; het kwam hem voor alsof hij door een veld van sterren liep.

„Je had de lampen, ten minste aan die kant, moet uitdraaien," zei hij tot de hofmeester, die naar hem toekwam.

„Dadelijk, kapitein. Wilt u dineren?"

„Straks misschien."

Onder aan de trap die naar de middelste gang voerde, lagen tussen de emigranten van de Virginia ook andere passagiers van angst te spartelen, hardop te dromen, te snikken. Allen hadden geleden en het was moeilijk onderscheid te maken tussen degenen die de vreselijke beproeving hadden ondergaan en hen die er getuige van waren geweest.

Van het einde van de slecht verlichte gang naderde een lange vrouw, die bijna bij iedere pas stilhield, zich bukte, een deken optilde en met een soort passie in de ogen naar de gezichten er onder keek. Gekleed in een lange, zwarte, nog natte japon die haar tot aan de voeten reikte en die haar mager, benig boerinnefiguur deed uitkomen, met grijs vochtig haar dat een smal mager gezicht omlijstte, stortte zij dikke tranen en klaagde zonder ophouden eentonig:

„Mijn kleinkind. Hebt u mijn kleinkind niet gezien? Ze heet Anna, Anna."

Door een kortere zijgang, die slechts daarheen leidde, kwam Vox in het hospitaal, waar hij Older zag, gebogen over een bewusteloze vrouw. De twintig bedden werden ingenomen door geredden, met het hoofd of ander lichaamsdeel in verband. Een blonde vrouw met ontblote borst, de mooi gevormde boezem gerekt door de lippen van een heel klein kindje, dat zij zoogde, keek Vox met een rustige blik uit de blauwe ogen aan.

„Dit is de enige baby," zei Older opstaand, „die u gered hebt. Alle anderen bevonden zich blijkbaar in de eerste reddingboot."

„Heb je Godde ook verzorgd? Hoe gaat het met hem?" vroeg Vox.

„Een hevige emotie en een nerveuze schok. Niets gebroken. Spieren van de rechterschouder en arm gescheurd. Ik heb hem een injectie gegeven. Hij is naar de hut van de loods gebracht."

Een ziekenoppasser kwam binnen met een dampende kop, die hij aan de jonge moeder aanbood. Langzamerhand werden de blikken van de andere geredden op Vox gericht, op deze man met de pet met vier galons, met blauwe kringen van vermoeienis om de ogen, met de rode ongeschoren wangen, die een van de twee schepen vertegenwoordigde, die zij de gehele dag om de Canopus hadden zien kruisen en die hen gered had.

„Je kent Godde toch wel, is het niet, Older?"

„Ik heb hem vijf of zes maal aan de wal ontmoet, in Marseille, Napels en New York," antwoordde de dokter, met de vingers op de pols van de nog steeds bewusteloze vrouw.

„Hij had de Virginia verlaten, toen ik aan boord kwam."

„Is ze in gevaar?" vroeg Vox, aandachtiger naar het gelaat van de geredde vrouw met de bijna witte lippen en met fijne adertjes gemarmerde oogleden kijkend.

„Neen. De flauwte duurt abnormaal lang, maar ze ademt rustig en ik heb haar iets voor het hart gegeven."

„En zwaargewonden onder die anderen?"

„Een gebroken enkel, twee of drie schouders ontwricht, hoofdwonden, maar geen schedelbreuken. Ten minste, ik geloof het niet; we zouden moeten röntgenen. Er zijn nog gevallen van congestie, maar die liggen ergens anders."

„En onder onze manschappen?"

„Schrammen en builen, maar niets ernstigd. Een der tremmers, Maestracci, heeft een verbrijzelde vinger. Ik heb ook Ollivier behandeld en ik heb de derde officier van de Canopus gezien, de enige geredde van de eerste sloep."

„Waar is hij?"

„Dan hier en dan daar. Misschien is hij in een kooi gekropen."

„Ik zal proberen hem te vinden."

„Hij is een heel jonge officier met zijn eerste rang; kwam in Napels aan boord, waar hij uit een kliniek was ontslagen na een reeks reizen op de Afrikaanse kust. Hij maakt een aanval van malaria door; hij is overspannen en heeft een kalmeringsmiddel geweigerd. Ik heb hem eenvoudig wat kinine gegeven."

Om de hut van de loods, die onder de kaartenkamer gelegen was, te bereiken, had Vox slechts dezelfde weg terug behoeven te gaan, maar onbewust gekweld door de vervelende vraag: „Hebt u mijn kleindochter niet gezien. Ze heet Anna," maakte hij een omweg om niet de oude vrouw in het zwart tegen te komen en volgde het open promenadedek aan bakboord.

(Wordt vervolgd)

Organisatie tot verbetering produktie-standaard

Grenada. — De „Grenada Marketing Association" een organisatie die zich bezighoudt met marktproblemen werd onlangs officieel geïnstalleerd door de Hon. H.A. Blaize, Minister van Handel en Productie.

De organisatie zal zich beijveren voor een betere productie-standaard in landbouw en nijverheid en ook voor de verbetering van de pluimvee en de veestapel.

Handelscommissie uit Jamaica bracht bezoek aan Canada

Kingston. — Een 20-man sterke handelsmissie uit Jamaica bracht onlangs een bezoek van 10 dagen aan Canada. De missie vond onder leiding van de Minister van Handel en Industrie, de Hon. Wills O. Isaacs. De groep bestond uit vooraanstaande personen uit de handels- en financieringskringen van het eiland.

Het bezoek zal de handel tussen de twee landen zeer zeker bevorderen en tevens Canadese investeringen in Jamaica aanmoedigen. Ook uit het oogpunt van de bevordering van het toerisme zal dit bezoek Jamaica ten goede komen.

Onderzoek tuberculose-probleem

Montserat. — Op het ogenblik bevindt zich in Montserat Dr. R.A. Cory van het T.B.C.-Sanatorium van Jamaica. Dr. Cory die is uitgeleend aan de Regering van Montserat zal een onderzoek instellen naar het tuberculose probleem in Montserat. Dit bezoek is de eerste stap in de campagne. De tweede stap zal zijn de vaccinatie van vatbare personen. Op het eiland bevindt zich eveneens de heer F. Edmonds, Gezondheidsadviseur verbonden aan de staf van de Wereld Gezondheidsorganisatie, die een onderzoek heeft ingesteld naar de faciliteiten op het gebied van volksgezondheid op het eiland.

Onderzoek illegale rijkdomsvergaring door Venezolaanse ambtenaren

Caracas. — In Caracas is een commissie in het leven geroepen, die een onderzoek zal instellen naar het op illegale wijze vergaren van rijkdommen door overheidsambtenaren. In de commissie zullen drie leden van de Junta zitting hebben, een vertegenwoordiger van het federale gerechtshof en een vertegenwoordiger van de Venezolaanse procureur-generaal.

Viering van het Lourdesjaar te San Nicolaas

San Nicolas. — Zondag ontvingen de parochianen van de St. Theresia-kerk te San Nicolas een brief waarin zij aangespoord worden het Lourdes-jaar op grootse wijze te vieren. Het jaar werd reeds geopend met een plechtige H. Mis, dinsdag om half acht des avonds.

Er is een parochieel comité samengesteld dat o.a. tot taak heeft een Lourdes grot te San Nicolas op te richten als een blijvende herinnering aan het eerste eeuwfeest van de verschijningen. De bedoeling is gebruik te maken van een bestaande rots.

Reeds werd contact opgenomen met het domeinbeheer t.a.v. een rots in de zgn. „kloof" op de Seru Pretu.

In het comité hebben zitting de Z. E. Pastoor Erkamp, de Eerw. Frère Adrianus, de dames M Chong, O. Maduro, J. de Barros. C. Charles, L. de Lange, V. Lo en de heren J. Dirksz, A. de Palm. A. Hoyer. F. Rodriguez. Fr. Lopez en V. Schultz.

Vanaf de preekstoel en per brief werd op de parochianen een beroep gedaan om gedurende het Lourdes-jaar veelvuldig de rozenkrans te bidden.

De basketball-competitie

Oranjestad. — De gisteravond gespeelde basketballwedstrijd tussen de damesteams van Aruba Juniors en Victoria eindigde met een overwinning van Victoria met 14-9. De beste speelster van Victoria was mej. F. Ponson met 9 punten, de beste van Aruba Juniors mevrouw Poppe met 5 punten. Scheidsrechters waren de heren H. Figueira en W. Wong, Scorekeeper was H. Kuiperi.

De aangekondigde herenwedstrijd tussen Caribe en Spes kon geen doorgang vinden doordat er een defect onstond aan de verlichtingsinstallatie.

Uitslagen steno-examens

Oranjestad. — Voor de examens stenografie en machineschrijven (V.L.I.S.M.) slaagden de navolgende candidaten:

de dames I. S. Alleyne, M. H. de Cuba, F. A. Dirksz, A. Frigerio, J. E. Jackson, M. D. Loefstok, E. E. Roos, I. E. Steenen en de heren C. G. R. Bulo, B. Koolman, F. Spraat, N. R. Tromp.

Twee candidaten kregen herexamen. Voor stenografie in de nederlandse taal slaagde mej. S. Ponson, die de enige candidaat was.

Bovenstaande geslaagden werden allen opgeleid door de cursus Succes, tegenover Julio Habibe.

Van de cursus van de Fréres slaagden de candidaten:

(stenografie engels honderd lettergrepen per minuut) Lilia de Cuba, Lucila Marchena, Yvonne Tromp, Maria Paula, Estrid Arends, Petra Corneli, Marin Booi, Valentina Croes en de heren Gregorio Tromp en Rolando Corneli.

Uit Arubaanse Politieberichten

Oranjestad. — Wij hebben aan een ondeugend versje uit onze jeugd moeten denken, toen wij hoorden, dat bij oefeningen met brandweerwagens twee van deze gevaarten ter hoogte van het stationsgebouw van het vliegveld met elkaar in botsing kwamen. Er deden zich gelukkig geen persoonlijke ongevallen voor, naar de materiële schade was zeer aanzienlijk.

—:—

Door een bewoner van Alto Vista werd aangifte gedaan van vermissing, of mogelijk diefstal van een ruckband van het merk Continental. De politie stelt een onderzoek in.

—:—

In een onoverzichtelijke bocht van twee wegen bij Boccoroei botsten een bakkerstruck en een personenwagen. De schade bleef beperkt tot enkele honderden guldens.

—:—

Een onderzoek wordt ingesteld naar de oorzaak van een verkeersongeval, waarbij een auto in een cactushaag terecht kwam. Volgens verklaring moest de bestuurder uitwijken en verloor toen de macht over het stuur. Het is mogelijk dat drankmisbruik bij dit ongeval een rol speelde.

—:—

Een politiepatrouille ontdekte langs de weg een autoacu. Er wordt nu onderzocht hoe dit apparaat daar kwam te staan.

—:—

Een negenjarig kind, Jim Young Shew werd ter hoogte van Juana Morto door een wielrijder aangereden. Het kind kwam nogal ongelukkig terecht en was enige tijd bewusteloos. Op advies van dr. Oostendorp werd het naar het San Pedro hospitaal voor nader onderzoek overgebracht.

—:—

Onbekenden verschaften zich toegang tot de club van de Oliearbeiders in Sint Nicolaas. Er wordt nog onderzocht of er iets wordt vermist.

Gelegenheid tot inschrijving voor pinpongtoernooi verlengd

Oranjestad. — Tijdens de vergadering van gisteravond door het organiserend comite voor een tafeltenniscompetitie is besloten de termijn voor inschrijving met enkele dagen te verlengen en wel tot en met 18 februari a.s. Clugs en groepjes tafeltennissers kunnen voor die inschrijving terecht bij de heer W. Poeze, Tarabana 54c (tel. 1496), de heer Matthias Vrolijk, bestuurskantoor (telefoon thuis 5534), of bij Frere Edgar, Huize Maris Stella, (tel. 5316).

Er hebben reeds negen teams ingeschreven. Het ligt in de bedoeling op 2 maart a.s. met de wedstrijden reeds te beginnen. Er zal worden gespeeld in de Ceciliaclub, Estrellaclub, club van Noord en Bavaraiaclub. Het belooft een spannende en interessante competitie te worden.

H. Been hoofd Beatrix-school

Oranjestad. — In ons bericht van gisteren over de vervanging van het hoofd van de Prinses Beatrixschool van Oranjestad, sloop een storende fout. Het bericht had als volgt moeten luiden:

Voor de duur van het buitenlands verlof van de heer J. van Zijl, zal de heer H. Been optreden als waarnemend hoofd van de Prinses Beatrixschool.

De heer de Man zal zolang onderwijzer zijn in de klas van de heer van Zijl.

De familie van Zijl zal reeds hedenavond naar Europa gaan. Wij wensen hen een goede reis, veel plezier en tot ziens....

Eilandelijke filmdienst.

De filmvoorstellingen van de eilandelijke filmdienst zullen tijdelijk door de heer H. Amelink worden verzorgd, die ook de programma's zal samenstellen voor de filmtruck van de stichting bestrijding alcoholmisbruik.

Als tijdelijk secretaris-penningmeester van de stichting zal optreden de heer W. Medema.

Prinses bedankte vereniging van handelaren

Oranjestad. — De secretaris van de Vereniging van Handelaren ontving een telegram van de particulier secretaresse van H.K.H. Prinses Beatrix, waarin deze, namens de Prinses de vereniging hartelijk dank brengt voor de aardige attentie van de vereniging bloemen en een welkomsttelegram aan H.K.H. te zenden.

Pontificale H. Mis te San Nicolaas

San Nicolas. — 25 februari a.s. viert Zijne Hoogw. Excellentie Mgr. J. M. Holterman de eerste verjaardag van zijn Bisschopswijding. Op die dag zal Mgr. in de kerk van de H. Theresia te San Nicolas een Pontificale H. Mis celebreren, 's avonds om 7 uur.

De aanstaande Argentijnse verkiezingen

Buenos Aires. — Voor de Argentijnse presidentsverkiezingen, die op 23 februari gehouden worden, hebben zich twaalf personen (tien advocaten en twee journalisten) kandidaat gesteld. Zij vertegenwoordigen alle politieke stromingen in het land, uitgezonderd het Peronisme. De Peronistische partij is verboden.

De kandidaat van de gematigde „radicale volksunie", Ricardo Balbin, en de leider van de linkse radicalen, Arturo Fondizi, schijnen de beste kansen te hebben om het grootste aantal van de stemmen te verwerven.

De schilderachtigste kandidaat, en een dankbaar object voor alle caricaturisten, is de oude socialistische leider Alfredo Palacios, met zijn lange zwarte haren, zijn snor a la Salvadore Dali en zijn grote panamahoed.

VERS VAN DE PERS

„BONAIRE"

door Dr Johan Hartog

De tijd van de amateurs is definitief voorbij. Nu vakmensen als Hartog zich met de geschiedschrijving gaan bemoeien, kunnen de amateurs voortaan wel thuis blijven. Een omstandigheid, die voor deze eilanden en hun bevolking niet anders dan gunstig kan genoemd worden. We krijgen nu betrouwbare handboeken, samengesteld met grote zorg, toewijding, bekwaamheid en volharding. Hier moet de schrijver jaren aan gewerkt en honderden brieven over geschreven hebben. Het resultaat is een opus, waar niets meer aan toe te voegen is. Er is aan alles gedacht. Geen enkel punt van gewicht (maar ook vele onderdelen zonder enig gewicht) zijn tot in finesses bewerkt, beargumenteerd en gebookstaafd.

Voor mij persoonlijk is het Tiende Hoofdstuk: Kerk, onderwijs en cultuuraal leven sinds 1816, verreweg het interessantst. Maar ik moet toegeven, dat ik ook in de andere hoofdstukken vaak genoten heb van de vele bekende, sommige minder bekende en enkele volslagen onbekende bijzonderheden. Wat een ongelofelijk doorzettingsvermogen moet er nodig geweest zijn om talloze kleinigheden op hun geloofwaardigheid te controleren!

De uitgave is uitstekend verzorgd. Wie het boek van Hartog over Aruba kent, weet meteen, hoe dat over Bonaire er uit ziet. Een aantal goede en interessante foto's maken het werk nog aantrekkelijker; aantekeningen en bronvermelding en inhoudsopgave zijn prima, ten gerieve van lezer en student.

Dat **Rincón** zijn naam zou danken aan een hoek of bocht in de weg tussen Slachtbaai en dit dorp, lijkt me erg onwaarschijnlijk. Er bestaan drie Spaanse woorden voor **hoek**: esquina is de hoek van een straat; angulo is hoek als meetkundige figuur; maar **rincón** betekent **gezellig hoekje, of schuilhoek**, of zelfs nauw dal. Daar Rincón inderdaad zowel een schuilhoek was als een gezellig hoekje (dit laatste nog steeds), lijkt mij op deze wijze de oorsprong van de naam beter verklaard (zie blz. 31).

Piet Bronswinkel moet op een vergissing berusten. Die put aan de voet van de Brandaris heet **Put** Bronswinkel. Ik moet toegeven, dat er nu een lichte wroeging aan mijn geweten begint te knagen, om de eenvoudige reden, dat ik vroeger zelf deze vergissing ook wel eens begaan heb. Ik hoop niet, dat ik zelf de oorzaak ben, dat dit foutje is ingeslopen.

Een boek als dit verdient de volle aandacht van alle ontwikkelde Antillianen en natuurlijk op de eerste plaats van de Bonairianen. Wij hopen van harte, dat de uitgave ook van die zijde een succes mag worden.

M. D. Latour O.P.

Britten zetten LOURDES-viering geestdriftig in

Père Duval zingt Bernadette-lied in stampvolle ALBERT HALL

Londen. — De Britse katholieken zijn zeer Lourdesgezind, en ieder jaar bezoeken talrijke Britse pelgrims het Franse genadeoord. Zoals dan ook te verwachten was, zetten de Britse katholieken het herdenkingsjaar in met enorme geestdrift in het zogenaamde Zes Zalen Festival. De onvermoeibare en formidabele Engelse Jezuiet father Basset had dit alles georganiseerd.

De bedoeling was oorspronkelijk een vijf-zalen-festival te houden, maar men veranderde de naam in Zes-Zalen-Festival, toen na Londen, Birmingham, Bradford, Manchester en Liverpool, ook de katholieken van Newcastle besloten deel te nemen aan het festival dat tegelijk plaats vond in zes grote zalen in de deelnemende steden.

In Londen, waar twee voorstellingen werden gegeven voor stampvolle zalen, dat wil zeggen gezamenlijk voor 16.000 personen, in de grootste gehoorzaal van de hoofdstad, de Albert Hall, werd de eerste voorstelling bijgewoond door de apostolische delegaat, de aartsbisschop van Westminster, de bisschop van Brentford, de Franse ambassadeur, de Lord Mayor van de City van Londen en talrijke katholieke vooraanstaande personen uit het Britse openbare leven, waaronder een aantal Lagerhuisleden.

Hoofdpunt van het festival te Londen en in de andere genoemde plaatsen waren twee werken, speciaal geschreven, respectievelijk gecomponeerd, voor deze gelegenheid, namelijk „Cantata ad honorem Mariae Matris Dei", gecomponeerd door de katholieke componist Edmund Rubbra, wiens laatste beschouwd wordt als behorend tot de meest vooraanstaande Britse componisten van heden, en „Bernadette: een gebarenspel", geschreven door Hugh Ross-Williamson, een van het kleine dertigtal Anglicaanse geestelijken, die de laatste tijd over zijn gegaan naar het katholiek geloof. Het gebarenspel, met begeleidend verhaal, waarin Williamson zelf de rol van l'Abbé Peyramale speelde, is reeds op vrijdag van de vorige week opgevoerd voor de Britse commerciële televisie, waarin Williamson eveneens verscheen in dezelfde rol.

In Londen bevatte het program bovendien een derde hoofdpunt, speciaal gecomponeerd voor dit feest, namelijk het Bernadettelied van Père Duval, die het zelf zong vanaf het podium met eigen gitaar-begeleiding. Het nummer, dat uitgevoerd werd tegen een verdere achtergrondbegeleiding van het grote orgel, wekte enorme geestdrift in de zaal, en het gehoor zong en floot, zoals dit hoort bij dit soort muziek, het refrein uit volle borst mee.

Tijdens de uitvoering van Père Duval's nummer was een schijnwerper gericht op de loge naast die van de Franse ambassadeur, de loge waar de moeder van Père Duval had plaats genomen. Zij was speciaal uit Frankrijk overgekomen om de uitvoering bij te wonen. Het was de eerste keer dat zij haar geboorteland had verlaten.

De indrukwekkende en schijnbaar eenvoudige cantate van Rubbra, een klein meesterwerk, werd gezongen door gemengd koor, een koor van vijfhonderd schoolmeisjes en twee solisten.

Minister Struycken is ziek

Den Haag. — De minister van binnenlandse zaken, p.b.o. en bezitsvorming, mr. A. Struijcken, zal zijn begroting in de Eerste Kamer niet kunnen verdedigen. Hij heeft namelijk een lichte longontsteking.

Over het verloop van de ziekte valt niets verontrustends te melden. De minister is zelfs van plan over enige dagen zijn werk te hervatten. Of dat inderdaad het geval zal zijn hangt echter af van het oordeel van de dokter die hem behandelt.

Voormalig president van Cuba in V.S. beschuldigd

New York. — Carlos Prio Socarras, voormalig president van Cuba, die op het ogenblik in de V.S. verblijft, is door een jury in New York in staat van beschuldiging gesteld, omdat hij gepoogd heeft de revolutionaire beweging op Cuba te helpen door het zenden van Amerikaanse wapens en geld.

EILANDGEBIED CURACAO

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao maakt bekend, dat mejuffrouw ELVIRA PIETERS, wonende te Sabana Baca No. 33, alhier, aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot oprichting van een

SLACHTERIJ ANNEX SLAGERIJ OP HET PERCEEL SABANA BACA No. 33,

welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg No. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curaçao eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de oprichting kenbaar te maken.

De Gezaghebber v/h Eilandgebied
Curaçao,
M. P. GORSIRA.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen?

Duizenden begaven zich zaterdag- en zondagmiddag jl. naar de racetrack van de Hipódromo Nacional om getuige te zijn van de onder het nieuwe bestuur samengestelde races. Teleurgesteld werden zij niet, aangezien zij heel mooie en spannende races te zien kregen. Door het niet nakomen van enige gestelde regels werden in totaal 8 jockies gestraft.

Miguel Molly mag wegens het nonchalant optreden met het paard Cangrejal (zaterdag) met 8 races niet meedoen. Uit 16 races zal jockey Manuel Camacaro worden teruggetrokken,aangezien hij tot vier malen toe zijn mede-berijders molesteerde. Jockey Tefilio Tosta werd met 200 bolibars bestraft, omdat hij tijdens de races van zaterdag jl. van zijn baan afging om zo de paarden Dia de Reyes en Aniagua te dwarsbomen en met de viktorie te gaan strijken. Met 500 bolivars werd Gustavo Avila bestraft, omdat hij tijdens de tiende race van zaterdag de teugels (per ongeluk) van jockey T. Tosta uit de handen sloeg. Wegens het te nonchalant optreden met het paard Prematuro mag berijder I. Alvarez in 8 wedstrijden niet meedoen. Het lijkt wel, dat jockey R. Romero tijdens de opstand in Venezuela zich te goed heeft gedaan aan het voedsel, waardoor hij 2 kg. zwaarder werd. Deze berijder mag wegens de overschrijding van zijn gewicht met 12 races niet meedoen. Zodra deze jongeman het gewicht van 48 kg. weer bereikt heeft, mag hij zich weer aanmelden.

J. L. Mendoza werd voor twee weken geschorst, omdat hij met het paard Aripao, Arakú molesteerde. Cecilio Garcia kreeg een boete van 500 bolivars, omdat hij met het paard Guaviare van zijn baan afging om zo Rico-Tipo, Sultanabad, Arrendajo en Ukase te dwarsbomen.

De 6 races, die op het program staan voor as. zondag, zijn, wat ons betreft, heel moeilijk. Conscientieus zullen wij dan trachten de cuadros zo op te stellen, dat het naar ieders zin is.

1200 Meter is het trajekt voor de primera valida. In deze race nemen er 12 formidabele paarden aan deel. Deze exemplaren zijn: **1) Trufador, 2) Admiral Mar, 3) Master Tim, 4) Abrantes, 5) Coronario, 6) Alcoy, 7)** en **8)** een llave, de paarden zijn: **Declamacion en Dalton, 9) Carrot King, 10) Monte Caseros, 11) Maspega, 12) Briqueta.** Wij kiezen de favoriet **MONTE CASEROS** met jockey „Mano de Tigre" Bustamante als onze „fija" van de week. Dit paard zag de vorige week kans met een handicap van 58 kg. zijn vijanden te kloppen. Thans maakt het een betere kans, aangezien zijn handicap maar 52 kg. is.

De segunda valida, weer zo'n moeilijke, telt 10 paarden. De afstand is 1700 meter. De namen van deze dravers zijn: **1) Cariño II, 2) Fanful, 3) Flamina, 4) Gledhill Star, 5) Manzanares, 6) Machete, 7) Elegantona, 8) Magare, 9) Mar de Oro** en **10) Clavileño.** Favorieten voor deze race zijn: **ELEGANTONA** met jockey Balsimo Moreira (handicap 49 kg.), **FANFUL**, met jockey Walter Carrion (handicap 53 kg) en **MACHETE** met Raul Bustamante (handicap 52 kg.). Zij, die hier in deze race een behoorlijke kans maken, zijn: **Cariño II, Gledhill Star, Magare en Clavileño.**

Het trajekt van de tercera valida bedraagt 1400 meter. Voor deze race zijn er 11 paarden ingeschreven. Deze zijn: **1) Chisgo, 2) Squanking, 3) Opera, 4) Lake of Bala, 5) Petroleo, 6) Atropello, 7)** en **8)** vormen een llave, de paarden zijn: **Buda** en **Guaviare, 9) Ukase, 10) Rico Tipo** en **11) Sultanabad.** Favorieten voor deze race zijn: **CHISGO** met jockey Gustavo Avila (handicap 49 kg.), **SULTANABAD** met jockey Mario Ramirez (handicap 53 kg.) en **GUAVIARE** met Cecilio Garcia (handicap 50 kg.). **Squanking, Petroleo, Opera** en **Rico Tipo** zijn voor deze race geduchte vijanden.

De cuarta valida, gaande over het trajekt van 1200 meter, telt 11 paarden. De namen der exemplaren zijn: **1)** en **2)** vormen een llave, de paarden zijn: **Zarzapo en Misau, 3) Tantolio, 4) Beisbol, 5) Duilio, 6) Ea, 7) Copa de Oro, 8) Basati, 9) Feudal, 10) Jirahara** en **12) Nogalina.** De favorieten voor deze race zijn: **COPA DE ORO** met jockey Freddy Garcia (handicap 47 kg.), **TANTOLIO** met Gustavo Avila (handicap 50 kg.) en **DUILIO** met Hector 'Revello (handicap 49 kg.). De paarden, die nog aan de eindspurt de favorieten de loef kunnen afsteken, zijn: **Beisbol, Ea, Basati** en **Feudal.**

1700 Meter is de afstand van de quinta valida. De 10 exemplaren, die hieraan zullen deelnemen, zijn bij name: **1) Turquestan, 2) Frenetico, 3) Inedito, 4) Sammy, 5) Predicante, 6) Machango, 7) Balido, 8) Importuno, 9) Orocopiche** en **10) Chapalco.** Favorieten voor deze race zijn: **TURQUESTAN** met jockey Milton Barra, **IMPORTUNO** met Mario Ramirez en **BALIDO** met A. J. Utrera. Handicap van deze paarden zijn als volgt: 52, 48 en 57 kg. Het is in deze race heel voorzichtig zijn met: **Inedito, Sammy, Machango** en **Orocopiche.**

De sexta of laatste race zal over 1400 meter gaan. Hieraan nemen 12 paarden deel. Deze zijn: **1)** en **2)** vormen een llace, de paarden zijn: **Chuflay** en **Cyrus, 3) Montecristo, 4) The Gold, 5) Fundamento, 6) Tenorino, 7)** en **8)** is een llave, de paarden zijn: **Espiga** en **Oton, 9) Red Rhymster, 10) Viajero, 11) Sofista** en **12) Grandtully.** Favorieten voor deze laatste race zijn: **MONTECRISTO** met jockey Gustavo Avila (handicap 52 kg.), **SOFISTA** met Cecilio Garcia (handicap 52 kg.) en **VIAJERO** met Carlos Perez (handicap 55 kg.). Voor deze laatste race geven wij **Llave uno, llave siete en Grandtully** ook degelijke kansen.

Onze cuadros zien er als volgt uit:

MONTE CASEROS	1	MONTE CASEROS	1	MONTE CASEROS	1
GLEDHILL STAR MACHETE ELEGANTONA	3	GLEDHILL STAR ELEGANTONA	2	ELEGANTONA CLAVILEÑO	2
CHISGO LLAVE SIETE SULTANABAD	3	PETROLEO SULTANABAD	2	SULTANABAD	1
TANTOLIO COPA DE ORO	2	TANTOLIO BASATI	2	TANTOLIO FEUDAL	2
TURQUESTAN BALIDO	2	MACHANGO IMPORTUNO	2	TURQUESTAN BALIDO	2
MONTECRISTO LLAVE SIETE SOFISTA	3	MONTECRISTO GRANDTULLY	2	MONTECRISTO	1
	Bs 108		Bs 32		Bs 8

Gewonde speler bij ongeval Manchester United onderging spoedoperatie

München. — Duncan Edwards, de speler van Manchester United, die bij de vliegramp van donderdag zeer ernstig werd gewond, heeft een spoedoperatie moeten ondergaan, aangezien de nieren van de Engelse international niet normaal functioneren, hebben de chirurgen een kunstnier aangebracht. Na de operatie is zijn toestand zeer licht vooruitgegaan.

De artsen durven echter nog geen voorspellingen te doen over de eventuele kansen van hersteld, want Edwards is nog in acuut levensgevaar. Ook de toestand van de piloot Raymont bleef slecht. John Berry, daarentegen, knapt langzamerhand op. De manager van Manchester United, Matt Busby, gaat goed vooruit, hij verblijft nog slechts enkele uren in de zuurstoftent, als hij slaapt.

ASIENTO I wint in goed gespeelde wedstrijd van DOUANE - TEAM

Willemstad. — Op het stadion te Suf fisant werd er weer een prachtig partijtje voetbal gespeeld tussen het elftal van de Douane en Asiento 1. Er bestond weer een enorme publieke belangstelling. De wedstrijd had tot doel de Asiento 1-spelers te harden voor hun a.s. wedstrijd op zondagmiddag tegen Willemstad 1 in het kader van het CPN tournooi. Het vlugge spel van de vele jongere spelers bij de Douane zorgde er voor dat het spelpeil een vlug tempo behield gedurende de gehele wedstrijd, hetgeen de veel oudere spelers van Asiento menig zweetdruppel kostte doch zij waren het, die tenslotte met de overwinning gingen strijken, dank zij hun beter en effectiever schieten.

De Douane mannen verspeelden menig goede kans door te lang dribbelen waarbij zij ook geregeld in buitenspel valletje liepen dat door Herwig en zijn medewerkers Tolsma en Calvo werd opengezet. De eerste goal werd gemaakt door een prachtige kopbal van Myers uit een goede voorzet van links.

Dit doelpunt maakte dat de Douane voorhoede beter ging combineren en met vere schoten Goedhart in het doel wou verschalken doch deze ving alle netjes op. Bij een goede voorzet links door Flores van Asiento wist Treling op te vangen en na een der backs te hebben omgespeeld goed in te schieten en de stand op 2-0 te brengen. Hierna was het midvoor Lourens van de Douane die uit een voorzet van rechts schitterend een der Asiento backs passeerde en met een solorun Goedhart het nakijken gaf. De stand werd 1-2.

Aangemoedigd door dit doelpunt wisten de Douane mensen door hun agressiever spel alsook het beter voeden van hun voorhoede door de halfs een enorm enthousiasme te ontwikkelen en brachten door een mooi schot van Wawoe de stand op 2-2. En hiermede ging de rust in. Na de rust was het weer de Asiento voorhoede die het met harde schoten van Blok, Treling en Hoppenbrouwers probeerde maar die netjes werden opgevangen door keeper Tweeboom van de Douane.

Ook de voorhoede van de Douane liet zich niet onbetuigd doch het goede inzicht van Herwig op de spilplaats was de grootste struikelblok van al deze goede opgezette aanvallen, waarbij vooral Lourens, de vlugge midvoor, geen ogenblik vrijgelaten werd. Op de rechtsbuiten plaats wist Hoppenbrouwers zeer goede voorzetten te geven en bij het nemen van een corner werd bij een misverstand van de backlinie van de Douane het derde doelpunt van Asiento gemaakt door Tony Treling. De kantshalfs Calvo en de back de Bruyes hadden hun handen vol werk met de rechtervleugel van de douane en deden schitterend werk.

Op een vrij ogenblik wist Myers drie man te omspelen en schoot meesterlijk op doel doch de lat bracht redding. De midvoor Lourens van de Douane wist prachtig op te vangen en door zijn snelheid wist hij de backs van Asiento te passeren en goed in te schieten, de stand tot 4-3 verkleinend. Kort hierop werd voor het einde gefloten door referee Adoptie, die een goede wedstrijd blies. Het publiek heeft genoten van deze sportieve wedstrijd die het peil van een „A" klasse wedstrijd had. Asiento II heeft ook kans gezien de serke ploeg van van Speyck met 4-2 te winnen en wist zich hierdoor goed te plaatsen in de „B" groep van het CPN wisseltournooi. Het zal Zondagmiddag a.s. dan weer een pracht wedstrijd worden wanneer Asiento I en Willemstad I elkaar zullen bestrijden op het Willemstad terrein. Momenteel zijn het Asiento I, Willemstad I en CPN I tussen wie het zal gaan om de titel. We weten uit goede bron dat Asiento I alles er op zal zetten om deze wedstrijd tegen Willemstad te winnen. En Maandagavond zal het Asiento II zijn die ook een harde dobber te wachten staat tegen Willemstad 3 op het stadion te Suffisant.

Aramburu stelt verkiezingen op 23 februari in vooruitzicht

Communistische partij in Argentinie niet verboden

Buenos Aires. — President Aramburu heeft in een radiotoespraak gezegd: Geruchten of geen geruchten, op 23 februari wordt de algemene verkiezing gehouden. Met een duidelijke toespeling op de geruchten dat er een samenzwering bestaat om het houden van de verkiezingen te verijdelen, zeide Aramburu: de openbare mening krijgt schok na schok door toedoen van obscure krachten, die er op uit zijn het proces van constitutioneel herstel te verlammen. „Het is een ironie van het lot, dat een revolutionaire regering er voor moet vechten om het bestuur van het land over te dragen aan een wettige regering".

President Aramburu zeide verder, dat hem van vele zijden het verzoek heeft bereikt om de communistische partijen buiten de wet te stellen.

Na „het ruwst denkbare staatsimperialisme" dat de communisten voorstaan te hebben veroordeeld, verklaarde hij: Wij laten de communistische partij zonder enige aarzeling haar vrijheid, omdat het Argentijnse volk haar dient te kennen en haar taktiek moet aanvoelen, opdat het voor de geestelijke wapens kan zorgen waarmee het die partij de Nederlaag kan toebrengen. Haar te verbieden zou hetzelfde zijn als haar bestaan te loochenen, of zou haar actie ondergronds drijven, en daar is zij het gevaarlijkst. Aramburu deed de aanbeveling dat verschillende vakverenigingen, die te kampen hebben met interne moeilijkheden, eens moeten nagaan of deze moeilijkheden niet worden veroorzaakt door communistisch gewroet.

Australie wint in vierde testmatch van Zuid-Afrika

Johannesburg. — De Australiërs hebben de vierde testmatch tegen Zuid-Afrika met 10 wickets gewonnen. Op de laatste dag van deze wedstrijd waren de „Springbokken" in hun tweede inning all out voor 198 runs, zodat zij in de twee innings een totaal van 401 runs scoorden. Eenzelfde aantal hadden de Australiërs reeds in hun eerste inning vergaard, zodat zij hun openings-batsmen naar de wickets moesten sturen om enkele runs te slaan, waarna de stumps konden worden getrokken.

De toestand der slachtoffers van het vliegongeluk in Duitsland

Muenchen. — Donderdagmorgen vroeg is Duncan Edwards, de speler van Manchester United, voor het eerst sinds zondag bij kennis gekomen. De kunstnier is woensdagavond verwijderd. De doktoren verklaarden dat de verbetering van zijn gezondheidstoestand doorzette. Ook Jack Blanchflower, Matt Busby en Frank Taylor, de verslaggever van de „News Chronicle" gaan vooruit. Hoewel zij allen zeer zwaar gewond zijn, is er geen direct levensgevaar meer.

VASAB verslaat BELGIE met 6—3

Antwerpen. — Het voorlopige Belgische elftal heeft de oefenwedstrijd tegen Vasas (Boedapest) verloren met 3—6. Bij rust hadden de Belgen nog een 3—1 voorsprong. Vasas is de tegenstander van het Nederlandse Ajax in de kwartfinales van de Europese voetbalbeker. De eerste wedstrijd Ajax — Vasas eindigde in een 2—2 gelijkspel.

SPORTBERICHTEN

Boedapest. — De voorzitter va... de Hongaarse voetbalbond, Sand... Barcs heeft onlangs na zijn teru... keer uit Boedapest verklaard d... zijn organisatie eventueel bereid ... een verzoek om de schorsing va... Puskas, Czibor en Kocsis op te he... fen, te bestuderen. Als deze d... oud-internationals voor Manchester United willen gaan spelen en h... verzoek afkomstig is van de... zwaargetroffen club. „Wij wille... alles voor Manchester doen", zei h... in antwoord op vragen van journ... listen, die hem attendeerden op d... betreffende berichten in Europ... bladen. „Maar ik geloof niet d... Manchester een dergelijk verzo... zal doen," voegde hij er aan toe.

Bagdad en Amman om beurten hoofdstad van nieuwe Arabische Federale Staat

Amman. — In de Jordaanse hoofdstad werd een proclamatie van twaalf punten uitgegeven over de „Arabische federale staat, die vandaag door Jordanië en Irak is gesticht.

In deze twaalf punten zijn beginselen van dit samengaan neergelegd die onder meer in houden, dat de landen hun eigen soevereiniteit blijven houden en dat zij van tevoren aangegane allianties en verdragen blijven handhaven voor zichzelf. Het zal vrij zijn voor andere Staten om tot de federatie toe te treden.

Er zullen stappen worden ondernomen om een gezamelijke buitenlandse politiek te volgen en de legers samen te voegen tot „het Arabische leger". Er zal zo spoedig mogelijk een eenheid van munt tot stand komen, tegelijk met de coordinaties van de financiële en economische politiek. Die onderdelen van het Staatsbestuur die in deze proclamatie niet zijn opgenomen, zullen worden geregeld door de federale regeringsautoriteit. Als Nationale vlag zal gelden de vlag van de Arabische revolutie. Deze vlag zal de plaats innemen van de afzonderlijke vlaggen van Irak en Jordanië.

De federale regeringsautoriteit zal zowel uitvoerende als legislatie... organen hebben. Uit de twee b... staande parlementen zal een gel... aantal leden worden gekozen o... het federale parlement te vorme... De regering zal volgens de richtl... nen van de federale grondwet w... den aangesteld.

Als leider van de federatie tree... op Koning Feisal, van Irak, die b... eventuele noodzakelijke afwezighe... zal worden vervangen door Koni... Hussein van Jordanië. Indien ech... enige andere staat zich aansluit b... de Unie, zal er over de leiding v... de staat opnieuw beslist worden.

De hoofdstad van de Arabische federale staat zal niet permanent ... zijn. Om het half jaar zullen be... telings Bagdad (Irak en Amman (Jordanië) de eer hebben.

Door de instelling van de fed... ratie is het noodzakelijk dat ... grondwetten van Irak en Jordanië ... geamendeerd worden. Deze ver... deringen moeten over drie maa... den zijn goedgekeurd, aldus de pr... clamatie.

Tanger. — Bij Tanger is een klei... bootje, waarin zich een 21-jari... Marokkaan bevond, door het Nede... landse vrachtschip „Biscaya" ov... varen. De Marokkaan kwam om ... leven.